

ເນື້ອໃນຂອງການຮ່ວມມືດ້ານວິຊາການ

"ອົງການຈັດຕັ້ງການຄຸ້ມຄອງຊົນລະປະທານ
ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊາວກະສິກອນ
ໃນປະເທດຍີ່ປຸ່ນ "

ສະບັບຫຍໍ້

ເດືອນ 02 ປີ 2012

ອົງການຮ່ວມມືສາກົນຂອງປະເທດຍີ່ປຸ່ນ (JICA)

ສູນການສາກົນ Tsukuba

ຄຳນຳ

ບັນດາເຂດປັບປຸງທີ່ດິນໃນປະເທດຍີ່ປຸ່ນແມ່ນໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງນ້ຳໂດຍແມ່ນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊາວກະສິກອນ, ປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງນ້ຳ, ຄຸ້ມຄອງບັນດາໂຄງການອື່ນໃສ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາວກະສິກອນບົນພື້ນຖານການປະກອບສ່ວນຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ. ການຄຸ້ມຄອງນ້ຳແຕ່ໃນນັ້ນບັນດາເຂດປັບປຸງທີ່ດິນມີບົດບາດສຳ

ຄັນ, ຜ່ານປະຫວັດສາດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການກຳເນີດແລະຂະຫຍາຍຕົວ, ສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າມີປະສິບການແລະຄວາມສາມາດທີ່ກ່ຽວພັນກັບແນວຄິດ,

ລະບົບຄວາມຄິດ, ລະບົບການຄຸ້ມຄອງນ້ຳຂອງປະເທດຍີ່ປຸ່ນພັດທະນາໂດຍສຸມໃສ່ການເຮັດຊົນລະປະທານທີ່ງົບງາມ.

ອົງການຮ່ວມມືສາກົນຂອງປະເທດຍີ່ປຸ່ນ(ຕໍ່ໄປຈະເອີ້ນວ່າ

“JICA”) ປະຈຸບັນກຳລັງສະໜັບສະໜູນບັນດາໂຄງການຊົນລະປະທານໃນບັນດາປະເທດທີ່ກຳລັງພັດທະນາໃນຮູບແບບໂຄງການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ປະເທດທີ່ກຳລັງພັດທະນາສ່ວນຫຼວງຫຼາຍປະຈຸບັນກຳລັງພົບກັບບັນຫາທີ່ສຳຄັນຄືການປະຕິບັດນະໂຍບາຍສຸມໃສ່ຄວາມສາມາດ

ໃນການຮັກສາບຸນຍືນຍົງໃຫ້ແກ່ໂຄງການປ່ອຍນ້ຳຊົນລະປະທານເຊັ່ນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຫຼັງການກໍ່ສ້າງຊົນລະປະທານ, ສົ່ງມອບວຽກຄຸ້ມຄອງໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ, ອື່ນໆ...

ໃນສະພາບການແບບນີ້, ສຸມໃສ່ການນຳໃຊ້ແລະໝູນໃຊ້ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ(ຮູບແບບ)ເຂດປັບປຸງທີ່

ດິນໃນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ, ພ້ອມກັບການພິຈະລະນາຄວາມສາມາດໃນການນຳໃຊ້ແຜ່ຂະຫຍາຍກ້ວາງຂວາງ, ເນື້ອໃນຂອງການຄວາມມີດ້ານວິຊາການ

“ອົງການຈັດຕັ້ງການຄຸ້ມຄອງຊົນລະປະທານການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊາວກະ

ສິກອນໃນປະເທດຍີ່ປຸ່ນ”(ຕໍ່ໄປນີ້ຈະເອີ້ນວ່າ “ຕົ້ນສະບັບ”) ໄດ້ຮັບການເຜີຍແຜ່ໃນເດືອນ 02 ປີ

2011, ກັບຈຸດປະສົງເພີ່ມປະສິດທິພາບສູງສຸດອົບຮົມໃຫ້ແກ່

ປະເທດທີ່ກຳລັງພັດທະນາຜ່ານການສ້າງຄວາມຮູ້ແລະຄວາມເປັນເອກະລາດຂອງໂຄງການ, ບໍ່ແມ່ນຈະຢຸດຢູ່ທີ່ການປະຕິບັດການອົບຮົມທີ່ມີປະສິດທິຜົນແລະເອກກະພາບ.

ແລະສຸມໃສ່ເປົ້າໝາຍນຳໃຊ້ຕົ້ນສະບັບຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ, ສະບັບຫຍໍ້ໄດ້ຖືກກຳນົດໃຫ້ວາງອອກ, ໃນນັ້ນໄດ້ກ່າວ ອ້າງອີງຈຸດພິເສດແລະຄຸນລັກສະນະກ່ຽວກັບເຂດປັບປຸງທີ່ດິນໃນປະເທດຍີ່ປຸ່ນ.

ນອກຈາກນັ້ນ, ສະບັບຫຍໍ້ນີ້ໄດ້ ຖືກຮຽບຮຽງຈາກຈຸດພິເສດທີ່ໜ້າສົນໃຈດັ່ງນີ້:

- ສະບັບຫຍໍ້ໄດ້ນຳໃຊ້ສະເພາະແມ່ນນັກຄົ້ນຄົ້ວທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບກະສິກຳແລະພັດທະນາຊົນນະບົດເວົ້າລວມ(ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປູກຝັງ, ກ່ຽວຂ້ອງກັບຊົນລະປະທານ, ກ່ຽວຂ້ອງກັບນະໂຍບາຍ,

ອື່ນໆ...),ກັບເນື້ອໃນທີ່ສຸມໃສ່ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນຈຸດພິເສດແລະຄຸນລັກສະນະຂອງເຂດປັບປຸງທີ່ດິນໃນປະເທດຍີ່ປຸ່ນ(ລວມທັງສະມາຄົມຊົນລະປະທານທັງໝົດ),ຫົວຂໍ້ທີ່ແນ່ນອນຈະປະກົດຂຶ້ນໃນວຽກງານອົບຮົມໃນປະເທດຍີ່ປຸ່ນແຕ່ວ່າອາດຈະເຂົ້າໃຈຍາກ.

- ກ່ຽວກັບພື້ນຖານ,ບັນດາເອກກະສານຈະບໍ່ໄດ້ກ່າວເຖິງໃນສະບັບຫຍໍ້ຍ້ອນນັກຄົ້ນຄົ້ວສາມາດເບິ່ງໃນສະບັບຈິງທີ່ໄດ້ແຈ້ງການ.
- ປັດໃຈທີ່ຊ່ວຍໃນການຄວບຄຸມ, ຄຸ້ມຄອງບັນດາເຂດປັບປຸງທີ່ດິນໃນປະເທດຍີ່ປຸ່ນສະດວກ, ສະບາຍຈະຖືກອະທິບາຍຈາກທັດສະນະປະຫວັດສາດແລະລະບົບກົດໝາຍ.
- ບັນດາເນື້ອໃນທີ່ຄາດຫວັງຕໍ່ກັບໜ່ວຍງານໃນໂຄງການຊົນລະປະທານໃນປະເທດກຳລັງພັດທະນາແລະເອກກະສານສືບປາຍເຮັກຕາ,ແລະຮ້ອຍປາຍເຮັກຕາຄາດວ່າຈະຖືກບັນຈຸເຂົ້າໃນເນື້ອໃນນຳສະເໜີ.

ຖ້າວ່າຢາກຮູ້ລະອຽດກ່ວານີ້ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນໃນເນື້ອໃນການຮ່ວມມືດ້ານວິຊາການ “ອົງການຈັດຕັ້ງການຄຸ້ມຄອງຊົນລະປະທານການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊາວກະສິກອນໃນປະເທດຍີ່ປຸ່ນ”ກະລຸນາເບິ່ງເພີ່ມ “ຕົ້ນສະບັບ” ທີ່ໄດ້ເຜີຍແຜ່ໃນໜ້າທຳອິດ JICA-Net (ມີສະເພາະແຕ່ພາສາ ຍີ່ປຸ່ນກັບອັງກິດ).

[ທີ່ຢູ່ URL ເພື່ອເຂົ້າເບິ່ງຕົ້ນສະບັບ: <http://hdl.handle.net/10410/767>]

ສະລະບານ

ຄຳນຳ

ສ່ວນທີ 1 ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນແລະໂຄງການປັບປຸງທີ່ດິນ

ພາກທີ 1 ຈຸດປະສົງທີ່ອອກກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນ.....	1
1.1 ຄວາມເປັນມາຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນ	1
1.2 ຈຸດປະສົງຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນ.....	1
ພາກທີ 2 ໂຄງການປັບປຸງທີ່ດິນ.....	2
2.1 ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນແລະຄຸນລັກສະນະຂອງໂຄງການປັບປຸງທີ່ດິນ.....	2
2.2 ຫນ່ວຍບໍລິຫານໂຄງການແລະຫນ່ວຍຄຸ້ມຄອງ.....	6
2.3 ການປະຕິບັດບັນດາໂຄງການຊົນລະປະທານ.....	6

ສ່ວນທີ 2 ເຂດປັບປຸງທີ່ດິນ

ພາກທີ 1 ບັນດາປະເພດຂອງເຂດປັບປຸງທີ່ດິນ	9
ພາກທີ 2 ການສ້າງຕັ້ງເຂດປັບປຸງທີ່ດິນ.....	10
2.1 ຂັ້ນຕອນສຳລັບການສ້າງຕັ້ງເຂດປັບປຸງທີ່ດິນ	10
2.2 ຂະໜາດຂອງເຂດປັບປຸງທີ່ດິນ	12
ພາກທີ 3 ການຈັດຕັ້ງແລະບໍລິຫານເຂດປັບປຸງທີ່ດິນ	12
3.1 ບໍລິຫານເຂດປັບປຸງທີ່ດິນແບບປະຊາທິປະໄຕ.....	13
3.2 ໂຄງປະກອບແລະຕຳແໜ່ງ.....	13
3.3 ວຽກຕົ້ນຕໍ	15
3.4 ອົງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນລຸ່ມຂອງເຂດປັບປຸງທີ່ດິນ	18
ພາກທີ 4 ຄຳທຳນຽມສະມາຄົມ(ຄຳທຳນຽມຊົນລະປະທານ).....	18
4.1 ເກັບຄຳທຳນຽມ.....	18
4.2 ຄຳທຳນຽມປົກກະຕິແລະຄຳທຳນຽມການພິເສດ.....	18
4.3 ເງື່ອນໄຂສຳລັບຄຳທຳນຽມແລະນະວິທີການເກັບ.....	19
ພາກທີ 5 ອົງການຈັດຕັ້ງຊົນລະປະທານຂະໜາດນ້ອຍ.....	19

ສ່ວນທີ 3 ຊົນລະປະທານໃນກະສິກໍາທີ່ປະເທດຍີ່ປຸ່ນ

ພາກທີ 1 ວຽກງານຊົນລະປະທານໃນກະສິກໍາ	21
1.1 ກົກເຄົ້າຂອງນໍ້າ	21
1.2 ວຽກງານຊົນລະປະທານໃນກະສິກໍາ	21
ພາກທີ 2 ຄຸ້ມຄອງຊົນລະປະທານໃນລະດັບອ່າງນໍ້າ	23
2.1 ແຈກຢາຍຊັບພະຍາກອນນໍ້າ.....	23
2.2 ຍາມປົກກະຕິແລະຍາມແຫ້ງແລ້ງຜິດປົກກະຕິ	23
ພາກທີ 3 ການຄຸ້ມຄອງຊົນລະປະທານຂອງເຂດປັບປຸງທີ່ດິນ(ໂດຍກົງ)	24
3.1 ຂົງເຂດຄຸ້ມຄອງຮ່ອງສິ່ງນໍ້າຂອງເຂດປັບປຸງທີ່ດິນ.....	24
3.2 ຮັກສາ (Maintenance).....	24
3.3 ການດໍາເນີນງານ (Operation)	25
3.4 ການຄຸ້ມຄອງຊົນລະປະທານຂອງເຂດປັບປຸງທີ່ດິນຂະໜາດນ້ອຍ	27
ພາກທີ 4 ມາດຕະການເພື່ອປົກປັກຮັກສາແລະປັບປຸງສະພາບແວດລ້ອມນໍ້າແລະດິນກະສິກໍາ.....	28
4.1 ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງ.....	28
4.2 ການຄຸ້ມຄອງສາຂາຂອງຮ່ອງນໍ້າ	29

ພາກທີ 1 ຈຸດປະສົງທີ່ອອກກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນ

1.1 ຄວາມເປັນມາຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນ

ຫຼັງຈາກສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີສອງ, ຮ່ວມກັບການສະຫຼາຍໜ່ວຍງານທະຫານແລະຜູ້ປະກອບການ, ນະໂຍບາຍ “ປະຕິຮູບທີ່ດິນກະສິກຳ” ໄດ້ດຳເນີນງານສຸມໃສ່ສະຫຼາຍລະບອບເຈົ້າຂອງກ່ອນສົງຄາມ, ບັນດາຜູ້ເຊົ່າໄດ້ກາຍເປັນຊາວກະສິກອນເອກກະລາດ(ເລັດນ້ອຍ), ຍ້ອນແນວນັ້ນບັນດາເຈົ້າຂອງທີ່ຢູ່ໄກຮົ່ວສວນທີ່ມີຂະໜາດໃຫຍ່ຄ່ອຍໆຫາຍໄປ, ສິ່ງຜົນໃຫ້ສະພາບແລະພາກສ່ວນສະມາຊິກບັນດາໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງຊົນລະປະທານກໍ່ມີການປ່ຽນແປງໃຫຍ່ຫຼວງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ການຄຸ້ມຄອງຊົນລະປະທານຕົວຈິງກ່ຽວກັບການຄວບຄຸມລວມທັງໃນລະບອບເຈົ້າກຳມະສິດກໍ່ໄດ້ມີການປະຕິບັດໂດຍຊາວກະສິກອນໃນທ້ອງຖິ່ນ, ຫຼັງຈາກສົງຄາມຮູບແບບຊາວກະສິກອນຄຸ້ມຄອງຊົນລະປະທານໂດຍກົງສືບຕໍ່ປັບປຸງຊົນລະປະທານ.

ໃນສະພາບການທີ່ມີການປ່ຽນແປງຫຼາຍແບບນີ້, ກ່ຽວຂ້ອງເຖິງການປະຕິບັດ “ພັດທະນາລະບົບກົນໄກຜະລິດກະສິກຳ” (ກຳນົດຊັດເຈນຕໍ່ກັບໂຄງການຊົນລະປະທານແລະກໍ່ສ້າງຊົນລະປະທານ), ກົດໝາຍກ່ຽວຂ້ອງກ່ອນສົງຄາມໄດ້ຖືກລົບລ້າງ, ແລະກົດໝາຍປັບປຸງທີ່ດິນໄດ້ຖືກວາງອອກ, ສຸມໃສ່ກໍ່ສ້າງລະບົບໂຄງການປັບປຸງທີ່ດິນ.

1.2 ຈຸດປະສົງຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນ

ພ້ອມກັບວຽກງານປະຊາທິປະໄຕໄດ້ກາຍເປັນຮາກຖານແກ່ທຸກການກຳນົດນະໂຍບາຍຂອງປະເທດຫຼັງສົງຄາມ, ປີ 1949 ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນໄດ້ຖືກວາງອອກກັບເປົ້າໝາຍສຳຄັນແມ່ນສຸມໃສ່ພັດທະນາພື້ນຖານກະສິກຳ(ພື້ນຖານທີ່ດິນກະສິກຳ) ມີບົດບາດສຳຄັນບໍ່ສາມາດຂາດໄດ້ໃນການເປີດກ້ວາງມີການຄັດເລືອກໃນກະສິກຳ(ປ່ຽນແປງ, ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງສະນິດໄມ້ປູກ) ແລະລາຍໄດ້ດຸ່ນດ່ຽງ(ລາຍໄດ້ເທົ່າກັບບັນດາຂະແໜງອື່ນ).

ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ໂຄງການໄດ້ເປີດກ້ວາງມາພັດທະນາພື້ນຖານການດຳລົງຊີວິດຢູ່ຊົນນະບົດ, ຫຼາຍກ່ວານັ້ນ, ເພື່ອຮັບປະກັນໜ້າທີ່ໃນຫຼາຍດ້ານຂອງກະສິກຳແລະຊົນນະບົດ^{*1}, ພັດທະນາກະສິກຳແບບຖາວອນ, ເນື້ອໃນ “ໃສ່ໃຈເຖິງຄວາມປະສົມກົມກຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ” ໄດ້ຖືກເພີ່ມເຕີມເຂົ້າໃນກົດລະບຽບເວລາປະຕິບັດໂຄງການປັບປຸງທີ່ດິນ.

ນອກຈາກນັ້ນ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນແມ່ນຊຸດກົດໝາຍທີ່ກັບກອບດ້ວຍຫຼາຍກົດໝາຍ ຄື: ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍໂຄງການກໍ່ສ້າງ(ໂຄງການພັດທະນາພື້ນຖານຄືຊົນລະປະທານ), ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ(ສ້າງຕັ້ງ, ຄອບຄຸມບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງເຊັ່ນເຂດປັບປຸງທີ່ດິນ^{*2}

^{*1} ຮັກາທີ່ດິນ, ເພີ່ມຕົນນ້ຳ, ຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ສ້າງທິວທັດທີ່ສວຍງາມ, ເຜີຍແຜ່ທະນະທຳ, ອື່ນໆ...
^{*2} ຕາມກົດໝາຍທີ່ດິນ, ເຂດປັບປຸງທີ່ດິນແມ່ນແນວຈາງສ້າງຕັ້ງມີຈຸດປະສົງປະຕິບັດບັນດາໂຄງການປັບປຸງທີ່ດິນໃນເຂດໃດໜຶ່ງ, ແມ່ນອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ.

ແລະເຄື່ອນໄຫວຄຸ້ມຄອງຊົນລະປະທານໂດຍແມ່ນເຂດປັບປຸງທີ່ດິນເປັນຜູ້ປະຕິບັດ, ອື່ນໆ...), ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ່ຽນແປງທີ່ດິນ(ສໍາຄັນໃນການເຄື່ອນໄຫວພັດທະນາທົ່ວໆ),ອື່ນໆ...

ພາກທີ 2 ໂຄງການປັບປຸງທີ່ດິນ

2.1 ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນແລະຄຸນລັກສະນະຂອງໂຄງການປັບປຸງທີ່ດິນ

ໃນຈຳນວນໂຄງການພັດທະນາກະສິກໍາແລະຊົນນະບົດ,ໂຄງການພັດທະນາພື້ນຖານການຜະລິດກະສິກໍາຖືກເອີ້ນວ່າໂຄງການປັບປຸງທີ່ດິນ, ຖືກປະຕິບັດໂດຍອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນ.

ໃນພາກສ່ວນນີ້ຈະນໍາສະເໜີກ່ຽວກັບໂຄງການປັບປຸງທີ່ດິນແມ່ນໂຄງການໜຶ່ງທີ່ກໍ່ສ້າງຊົນລະປະທານ,ຈັດລຽງເນື້ອໃນທີ່ຄວນເອົາໃຈໃສ່ພິເສດແລະລາຍລະອຽດດັ່ງລຸ່ມນີ້.

(1) ລະບຽບລົງທະບຽນ

ໂຄງການປັບປຸງທີ່ດິນ(ໂຄງການກໍ່ສ້າງຊົນລະປະທານ)ເບິ່ງລວມແລ້ວແມ່ນໂຄງການອີງຕາມການລົງທະບຽນແລະເປັນເອກກະສັນ(ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເອີ້ນວ່າ “ລະບຽບການລົງທະບຽນ”).ບັນດາໂຄງການຖືກປະຕິບັດບົນພື້ນຖານການລົງທະບຽນຈາກເຂດປັບປຸງທີ່ດິນ, ອື່ນໆ...ທີ່ແມ່ນບັນດາຊາວກະສິກອນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ.

ໝາຍຄວາມວ່າບັນດາໂຄງການແມ່ນ “ແຜນການທີ່ສະໝັກໃຈ” ໄດ້ປະຕິບັດໂດຍຄວາມສະໝັກໃຈຂອງຊາວກະສິກອນບໍ່ແມ່ນຖືກບັງຄັບຈາກຜູ້ອື່ນ.

ເຖິງຢ່າງໄດກໍ່ຕາມ,ຜູ້ທີ່ລົງທະບຽນຕ້ອງພໍໃຈບັນດາຂໍ້ເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນ(ເບິ່ງ “ຄໍາອະທິບາຍ 1” ດັ່ງລຸ່ມນີ້).

[ຄໍາອະທິບາຍ 1: ຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບຜູ້ທີ່ລົງທະບຽນແລະສະຖານທີ່ລົງທະບຽນ]

(1) ຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບຜູ້ທີ່ລົງທະບຽນ(ມາດຕາທີ 3 ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນ:ສິດທິໃນການເຂົ້າຮ່ວມແລະໂຄງການປັບປຸງທີ່ດິນ)

ໜ້ອຍສຸດ 15 ຄົນມີສິດຕາມມາດຕາ 3 (ກ່ຽວກັບກົດລະບຽບແມ່ນຊາວກະສິກອນປູກຝັງ [ຜູ້ທີ່ມີສິດນໍາໃຊ້ແລະຮັບຜົນປະໂຫຍດ]),

ເຂດປັບປຸງທີ່ດິນ,ແຂວງ/ເມືອງ/ບ້ານ,ສະຫະກອນ,ອົງການເຈົ້າຂອງທີ່ດິນກະສິກໍາທີ່ຖືກກົດໝາຍ.

(2) ສະຖານທີ່ລົງທະບຽນ (ມາດຕາທີ 49 ດຳລັດວ່າດ້ວຍການແນະນໍາການປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນ)

ຕາມແຕ່ລະເນື້ອທີ່ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຂອງແຕ່ລະໂຄງການປັບປຸງທີ່ດິນທີ່ສະຖານທີ່ລົງທະບຽນຕ່າງກັນ(ຂັ້ນປະເທດຫຼືແຂວງ,ອື່ນໆ...).

ຕົວຢ່າງຄື, ກໍລະນີກໍ່ສ້າງໂຄງການລະບາຍນໍ້າຮັບໃຊ້ກະສິກໍາ,ຖ້າວ່າເນື້ອທີ່ເຂດຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກໂຄງການປະມານ 3.000 ເຮັກຕາຂຶ້ນໄປແມ່ນຈະໄດ້ລົງທະບຽນກັບອໍານາດການປົກຄອງສູນກາງ(ໂຄງການທີ່ແຂວງຮັບຜິດຊອບ), ຖ້າວ່າປະມານ 2.000 ເຮັກຕາຂຶ້ນໄປແມ່ນລົງທະບຽນກັບອໍານາດການປົກຄອງແຂວງ (ໂຄງການທີ່ແຂວງຮັບຜິດຊອບ). ເຖິງຢ່າງໄດກໍ່ຕາມ, ກໍລະນີທີ່ເປັນເຂດທີ່ບໍ່ມີຮ່ອງຊົນລະປະທານຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ກະສິກໍາຫຼືໂຄງການສູນໃສ່ເປົ້າໝາຍບຸກເບີກທີ່ດິນ,ຖ້າເນື້ອທີ່ປະມານ 1.000 ເຮັກຕາຂຶ້ນໄປຕ້ອງໄດ້ລົງທະບຽນເປັນໂຄງການທີ່ລັດຮັບຜິດຊອບ.

(2) ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງລັດທະບານກັບປະຊາຊົນ

ບັນດາໂຄງການກໍ່ສ້າງ (ສ້າງໃໝ່, ປົວແປງ, ປັບປຸງ) ໂຄງການຊົນລະປະທານຖ້າອີງໃສ່ແຕ່ຊາວກະສິກອນຜູ້ທີ່ຮັບຜົນປະໂຫຍດ(ເຊັ່ນເຂດປັບປຸງທີ່ດິນ, ອື່ນໆ...) ແມ່ນຍາກຕໍ່ການປະຕິບັດ, ດັ່ງນັ້ນບັນດາໂຄງການຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຄືກັບໂຄງການສ່ວນລວມໂດຍບັນດາ “ຫ້ອງການຂອງລັດ” ເຊັ່ນອຳນາດການປົກຄອງສູນກາງຫຼືອຳນາດການປົກຄອງແຂວງ.

ຍິ່ງໄປກ່ວານັ້ນ, ການສ້າງໂຄງການຕາມທີ່ໄດ້ລົງທະບຽນ, ຮຽບຮຽງ

“ ບົດເຜີຍແພ່ໂຄງການປັບປຸງທີ່ດິນ(ບົດແຜນການຂອງໂຄງການ)” ເວລາລົງທະບຽນ, ຈົ່ງອະທິບາຍໃຫ້ຊາວກະສິກອນຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດເຫັນຄວາມສຳຄັນເຖິງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງລັດແລະປະຊາຊົນ.

ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງລັດແລະປະຊາຊົນແມ່ນປັດໄຈກຊາວກະສິກອນ(PIM: Participatory Irrigation Management) ທີ່ຢູ່ປະເທດຍີ່ປຸ່ນ.

(3) ການເຂົ້າຮ່ວມແບບບັງຄັບ

ເມື່ອສ້າງຕັ້ງແລະຄຸ້ມຄອງເຂດປັບປຸງທີ່ດິນແມ່ນໜ່ວຍງານລົງທະບຽນປະຕິບັດໂຄງການປັບປຸງທີ່ດິນ(ໂຄງການກໍ່ສ້າງຊົນລະປະທານ), ກ່ຽວກັບພື້ນຖານຕ້ອງການມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຊາວກະສິກອນ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມຖ້າວ່າໄດ້ຮັບຄວາມເປັນເອກະສັນ 2/3 ຈຳນວນຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ເຂດທີ່ຂຶ້ນກັບໂຄງການ(ຜູ້ທີ່ຮັບຜົນປະໂຫຍດ) ຂຶ້ນໄປສາດມາດຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຈຳນວນຄົນທີ່ຍັງເຫຼືອໃນເຂດເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການແບບບັງຄັບ(ມາດຕາ 11 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນ).

ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນການມີໂຄງການບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ເນື່ອງຈາກວ່າມີຊົນເຜົ່ານ້ອຍຄັດຄ້ານເຖິງວ່າໂຄງການດັ່ງກ່າວຈະມີຜົນປະໂຫຍດສຳລັບສ່ວນລວມທັງຫມົດ, ກົດໝາຍກຳນົດ, ຖ້າຫາກໄດ້ຮັບການຍິນຍອມເຫັນດີຈາກ 2/3 ສ່ວນຂອງຊາວກະສິກອນຢູ່ໃນເຂດຂຶ້ນໄປ, ແມ່ນສາມາດຮ້ອງຂໍໃຫ້ຊາວກະສິກອນທັງຫມົດໃນເຂດເຂົ້າຮ່ວມໃນໂຄງການ, ລວມທັງຈຳນວນ 1/3 ຂອງຊາວກະສິກອນຄັດຄ້ານສ່ວນທີ່ເຫຼືອ.

ໃນຕົວຈິງແລ້ວ,

ໂຄງການດັ່ງກ່າວໄດ້ລົງທະບຽນພາຍຫຼັງໄດ້ເປັນເອກະສັນຂອງຊາວກະສິກອນທັງຫມົດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໂດຍຜ່ານກອງປະຊຸມເພື່ອອະທິບາຍ, ການປຶກສາຫາລືຈັດຕັ້ງມີຈຸດປະສົງເພື່ອບັນລຸຄວາມຍິນຍອມຂອງຊາວກະສິກອນ.

(4) ການເກັບພາສີທີ່ຕ້ອງຈ່າຍ

ເຂດປັບປຸງທີ່ດິນ

ທີ່ຊາວກະສິກອນໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຖືກສ້າງຂຶ້ນແລະມອບສິດທິໃນການເກັບພາສີທີ່ຕ້ອງຈ່າຍໃນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຈຳນວນໜຶ່ງ, ໃຫ້ລັກສະນະສາທາລະນະຂອງໂຄງການດັ່ງກ່າວ.

ອີງໃສ່ຈຳນວນຂັ້ນຕອນສະເພາະໃນການສະໜອງທຶນທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ແກ່ໂຄງການປັບປຸງທີ່ດິນ,

ສາມາດເກັບພາສີທີ່ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າທຳນຽມຈາກສະ ມາຊິກຂອງເຂົາເຈົ້າ (ມາດຕາ 36, ມາດຕາ 39

ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນ).

(5) ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການປັບປຸງທີ່ດິນ

ຂຶ້ນຢູ່ກັບຂະໜາດຂອງໂຄງການ (ທີ່ດິນກະສິກໍາໄດ້ປະໂຫຍດ) ຫຼືຄຸນສົມບັດດ້ານວິຊາການທີ່ຕ້ອງການ, ອື່ນໆ ...

ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການປັບປຸງທີ່ດິນຈະເປັນຂອງລັດຖະບານສູນກາງຫຼືຂອງລັດຖະບານຂັ້ນແຂວງ, ອື່ນໆ ...

(6) ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າສໍາລັບໂຄງການປັບປຸງທີ່ດິນ

ໂຄງການປັບປຸງທີ່ດິນມີປະສິດທິພາບໃນດ້ານເສດຖະກິດໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ, ປະສິດທິພາບໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນເຊັ່ນການພັດທະນາເສດຖະກິດໃນທ້ອງຖິ່ນທີ່ມີທິດທາງເພື່ອປັບປຸງການຜະລິດ,

ສະໜອງສະບຽງອາຫານໃນລາຄາທີ່ເໝາະສົມ .

ດັ່ງນັ້ນ,

ໂຄງການນີ້ແມ່ນອີງໃສ່ການສະໜັບສະໜູນຈາກລັດແລະຄ່າໃຊ້ຈ່າຍແມ່ນຊາວກະສິກອນເປັນຜູ້ຈ່າຍ.

ຂຶ້ນກັບໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການຫຼືປະເພດຂອງບັນດາໂຄງການທີ່ລັດຖະບານຂັ້ນສູນກາງຫຼືບັນດາແຂວງຈະໄດ້ຈ່າຍພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນອັດຕາສ່ວນການສະໜັບສະໜູນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້, ສ່ວນທີ່ເຫຼືອຈາກຊາວກະສິກອນຈ່າຍແມ່ນລັດຖະບານຂັ້ນແຂວງ/ເມືອງ/ບ້ານຈະສະໜັບສະໜູນບາງສ່ວນ.

ຕາຕະລາງ 1.1. ແບ່ງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕາມໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການແລະປະເພດຂອງແຕ່ລະໂຄງການ (ຕົວຢ່າງ)

ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການ	ຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບຂະໜາດຂອງໂຄງການ	ອັດຕາຂອງການຈ່າຍ(%)			
		ສູນກາງ	ແຂວງ	ແຂວງ/ເມືອງ/ບ້ານ	ເຂດປັບປຸງທີ່ດິນ (ຊາວກະສິກອນ) ຜູ້ໄດ້ຮັບປະໂຫຍດ
ໂຄງການຂອງລັດຄຸ້ມຄອງ	(ດິນນາ) 3.000 ເຮັກຕາຂຶ້ນໄປ ¹	66,6 (2/3)	17,0	6,0	10,4
ໂຄງການຂອງແຂວງຄຸ້ມຄອງ	(ດິນນາ) 200 ເຮັກຕາຂຶ້ນໄປ	50,0 (1/2)	25,0 (1/4)	10,0	15,0
ໂຄງການຂອງອົງການຈັດຕັ້ງຄຸ້ມຄອງ ²	ປະມານ 5 ເຮັກຕາຂຶ້ນໄປ	ອັດຕາທຶນສະໜັບສະໜູນຕໍ່າກວ່າໂຄງການຂ້າງເທິງ			

ໝາຍເຫດ1: ໃນກໍລະນີທີ່ເປັນເຂດປະຈຸບັນບໍ່ທັນມີຊົນລະປະທານສໍາລັບການກະສິກໍາຫຼືໂຄງການເພື່ອແນໃສ່ການປະຕິຮູບທີ່ດິນ, ຂະໜາດຕ້ອງການແມ່ນ ປະມານ 1,000

ເຮັກຕາຂຶ້ນໄປ. ສໍາລັບພື້ນທີ່ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຕ້ອງການຂອງ ບັນດາໂຄງການຂະໜາດໃຫຍ່ເຊັ່ນ:

ເຂື່ອນໄຟຟ້າຫຼືປະຕູຮັບນໍ້າ,

ແລະອື່ນໆ ...ເຊັ່ນນີ້,ເງື່ອນໄຂການອະນຸມັດຈະສະດວກສະບາຍເພື່ອຂະຫຍາຍຂອບເຂດຂອງລັດດຳເນີນໂຄງການໂດຍກົງ,ເພື່ອຕອບສະຫນອງຄວາມຕ້ອງການສຳລັບຂະຫນາດໂຄງການທີ່ລັດຄຸ້ມຄອງພ້ອມກັບການກໍ່ສ້າງຊົນລະປະທານທີ່ສຳຄັນ, ແລະອື່ນໆ ...

ຫມາຍເຫດ 2: ໂຄງການຂະຫນາດນ້ອຍບໍ່ໄດ້ຕອບສະຫນອງຄວາມຕ້ອງການສຳລັບເນື້ອທີ່ຕໍ່ກັບຄຸ້ມຄອງຂອງລັດຫຼືຂັ້ນແຂວງຄຸ້ມຄອງສາມາດປະຕິບັດກັບໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການແມ່ນເຂດປັບປຸງທີ່ດິນ.

ຍັງມີກໍລະນີທີ່ເຂດປັບປຸງທີ່ດິນກໍ່ສ້າງເອງທັງໃນນາມແລະໃນຄວາມເປັນຈິງ,ແຕ່ວ່າມີຫຼາຍກໍລະນີທີ່ຮ່ອງຂະຫນາດກາງ (ໂຄງການລິຍານຸເຄາະໂດຍການ

ຄຸ້ມຄອງຂອງລັດ),ຂະຫນາດນ້ອຍກ່ວາກຳນົດທີ່ນຳໃຊ້ກັບໂຄງການໂດຍລັດຄຸ້ມຄອງສາມາດດຳເນີນການຄືກັນກັບຂັ້ນແຂວງຄຸ້ມຄອງ,ນອກຈາກນັ້ນ,ບັນດາໂຄງການຮ່ອງທີ່ຂຶ້ນກັບ"ໂຄງການຄຸ້ມຄອງໂດຍອົງການຈັດຕັ້ງ"ກັບຂະຫນາດນ້ອຍໂດຍແມ່ນເຂດປັບປຸງທີ່ດິນດຳເນີນງານ.

ໃນຫຼາຍກໍລະນີ,ທີ່ຮ່ອງຂະຫນາດນ້ອຍ (ຮ່ອງສາຂາລະດັບ 3 ຂຶ້ນໄປ)

ແມ່ນໄດ້ລວມກັບໂຄງການທີ່ດິນກະສິກຳລວມສູນໃນປະເພດອື່ນໆຂອງໂຄງການການພັດທະນາທົ່ງພຽງ, ສ້າງພ້ອມກັບຄັນນາ,ຮ່ອງລະບາຍນໍ້າຂະຫນາດນ້ອຍ.

(7) ການຄຸ້ມຄອງຕົວຈິງພາຍຫຼັງສຳເລັດໂຄງການ

ໂຄງການຊົນລະປະທານໄດ້ສ້າງໃນໂຄງການປັບປຸງທີ່ດິນໂດຍການຄຸ້ມຄອງຂອງລັດແລະສິດທິຂອງການໃຊ້ນໍ້າທີ່ຂຶ້ນກັບການຄຸ້ມຄອງຂອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງກະສິກຳ, ປ່າໄມ້ແລະການປະມົງ (ມາດຕາ 94 ຂອງກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນ).

ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ລັດຖະມົນຕີກະຊວງກະສິກຳ,

ປ່າໄມ້ແລະການປະມົງສາມາດມອບສິດການຄຸ້ມຄອງໃຫ້ແກ່ອຳນາດການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງຫຼືເຂດປັບປຸງທີ່ດິນ,ສະນັ້ນໂດຍທົ່ວໄປ, ໜ່ວຍງານຄາດວ່າຈະຄຸ້ມຄອງ(ເຂດປັບປຸງທີ່ດິນ) ຈະດຳເນີນການຄຸ້ມຄອງຕາມວິທີການຄຸ້ມຄອງຄາດຫວັງເວລາລົງທະບຽນໂຄງການໂດຍແມ່ນລັດເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ(ມາດຕາ 94-6ກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນ).

ນອກຈາກນັ້ນ,ຕາມຂໍ້ກຳນົດ"ໂຄງການສາມາດນຳໃຊ້ໃນຈຸດປະສົງອື່ນເພື່ອສ້າງລາຍຮັບໃນຂອບເຂດທີ່ບໍ່ເປັນອຸປະສັກໃຫ້ແກ່ຈຸດປະສົງເບື້ອງຕົ້ນ"(ມາດຕາ 94-4

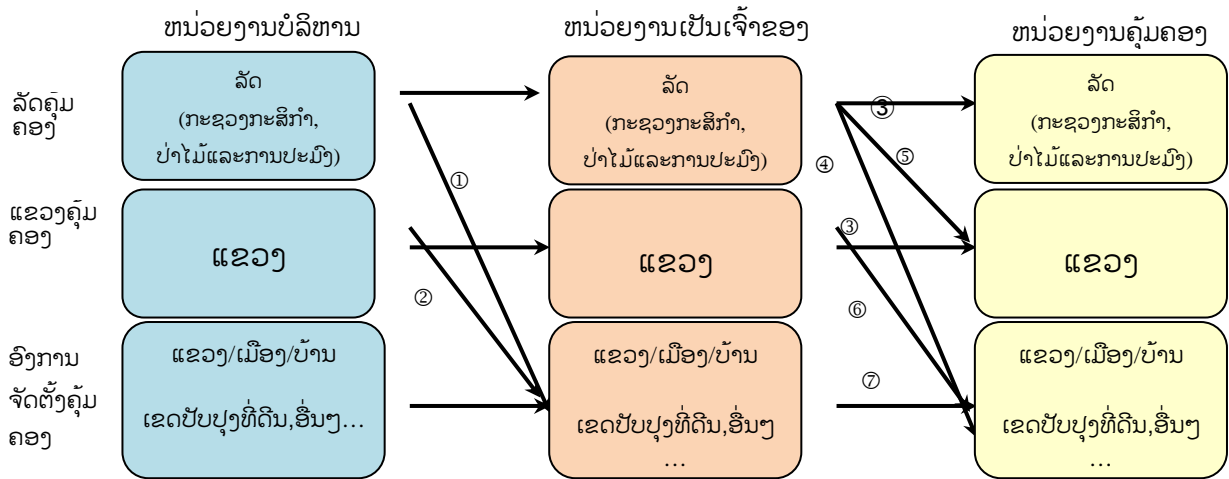
ທີ່ດິນກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນ).ເວົ້າຢ່າງໜ້ອຍ,ໂຄງການເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊັບສິນບັດຂອງລັດ,ແຕ່ວ່າເຂດປັບປຸງທີ່ດິນສາມາດອະນຸຍາດໃຫ້ໃຊ້ຄືນອີ່ນນຳໃຊ້ນອກເໜືອຈາກຈຸດປະສົງເພື່ອສ້າງລາຍຮັບ.

(8) ຈ່າຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການດຳເນີນງານປະຈຳວັນເອງໂດຍອີງໃສ່ຫຼັກການຂອງ BPP

ຕ່າງໄປຈາກໂຄງການກໍ່ສ້າງທີ່ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກລັດ,ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຄຸ້ມຄອງພາຍຫຼັງທີ່ສໍາເລັດການກໍ່ສ້າງຊົນລະປະທານຈະແມ່ນເຂດປັບປຸງທີ່ດິນ(ຊາວກະສິກອນ)ເປັນຜູ້ຈ່າຍແລະບໍ່ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກລັດ,ຕາມຫຼັກການຜູ້ຮັບປະໂຫຍດຈ່າຍ (BPP: Beneficiaries should Pay Principle).

2.2 ຫນ່ວຍບໍລິຫານໂຄງການແລະຫນ່ວຍຄຸ້ມຄອງ

ກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນແລະຂໍ້ບັງຄັບຈະມີຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງເປັນຫນ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການຂອງໂຄງການປັບປຸງທີ່ດິນ, ຫຼືອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງ, ຄຸ້ມຄອງບັນດາໂຄງການກໍ່ສ້າງເພື່ອຮັບໃຊ້ຈຸດປະສົງຂອງໂຄງການດັ່ງກ່າວ. ແຜນວາດຂ້າງລຸ່ມນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນການພົວພັນລະຫວ່າງຫນ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການຂອງໂຄງການປັບປຸງທີ່ດິນ(ໂຄງການຊົນລະປະທານ) ກັບຫນ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງແລະຄອບຄອງ.

ຮູບ1.1. ແຜນວາດສາຍພົວພັນລະຫວ່າງອົງການຈັດຕັ້ງສຳຄັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໂຄງການປັບປຸງທີ່ດິນ (ໂຄງການຊົນລະປະທານ)

- ① ການໂອນເງື່ອນໄຂ (ກົດຫມາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ: ມາດຕາ 94-3 ກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນ)
- ② ການໂອນເງື່ອນໄຂ (ກົດຫມາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ: ກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍການປົກຄອງຖິ່ນ)
- ③ ການຄຸ້ມຄອງໂດຍກົງ (ກົດຫມາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ: ມາດຕາ 85 ກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນທີ່ດິນ)
- ④⑤ ມອບສິດຄຸ້ມຄອງ (ກົດຫມາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ: ມາດຕາ 94-6 ກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນ)
- ⑥ ມອບສິດຄຸ້ມຄອງ (ກົດຫມາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ: ມາດຕາ 94-10 ກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນ)
- ⑦ ວຽກງານຄຸ້ມຄອງຂອງຫນ່ວຍງານການກໍ່ສ້າງ(ກົດຫມາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ: ມາດຕາ 57 ກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນ)

2.3 ການປະຕິບັດບັນດາໂຄງການຊົນລະປະທານ

ໃນພາກນີ້ສະເຫນີວິທີການສຳລັບການຈົດທະບຽນຂອງໂຄງການປັບປຸງທີ່ດິນຕົວຈິງໂດຍລັດ, ການປະຕິບັດຂອງແຂວງ ຈົນກ່ວາຈະປະຕິບັດໂຄງການກໍ່ສ້າງ.

(1) ໂຄງການສຳຫຼວດແລະການວາງແຜນ

ໂດຍປົກກະຕິ, ກະຊວງກະສິກຳ, ປ່າໄມ້ແລະການປະມົງຕົ້ນຕໍໂດຍຜ່ານທ້ອງຖານຕັ້ງຢູ່ໃນເຂດພື້ນທີ່ການສຳຫຼວດແຕ່ລະການກວດສອບຄວາມຕ້ອງການສຳລັບບັນດາໂຄງການຊົນລະປະທານ. ແຜນການໂຄງການດັ່ງກ່າວຈະໄດ້ຮັບການປະຕິບັດໃນແຕ່ລະໄລຍະດັ່ງລຸ່ມນີ້.

(a) ແຜນການສຳຫຼວດສຳລັບການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂະໜາດໃຫຍ່:

ການສຳຫຼວດສຳລັບການວາງແຜນການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງສຳລັບເຂດພື້ນທີ່ກວ້າງ.

(b) ສຳຫຼວດການພັດທະນາຂອງທ້ອງຖິ່ນ:

ການສຳຫຼວດການພັດທະນາຂອງທ້ອງຖິ່ນແມ່ນຂຶ້ນກັບການຄັດເລືອກພື້ນທີ່ໃນແຜນການສຳຫຼວດສຳລັບການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂະໜາດໃຫຍ່.

(c) ການສຳຫລວດພື້ນທີ່: ການສຳຫຼວດເພື່ອສ້າງ (ຮ່າງ)

ແຜນການໂຄງການຫຼັງຈາກການກວດພິສູດຄວາມເໝາະສົມທາງດ້ານເຕັກນິກແລະເສດຖະກິດໃນຂົງເຂດຄາດວ່າຈະປະຕິບັດໂຄງການປັບປຸງທີ່ດິນໂດຍແມ່ນລັດຄຸ້ມຄອງ, ແລະອື່ນໆ ...

ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດສຳລັບການສຳຫຼວດຈາກ (a) ຫາ (c) ແມ່ນຂຶ້ນກັບລັດ (ກະຊວງກະສິກຳ, ປ່າໄມ້ແລະການປະມົງ) ທັງໝົດ, ດັ່ງນັ້ນ, ຊາວກະສິກອນຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດບໍ່ຕ້ອງຈ່າຍ.

ແທນທີ່, ໃນເວລາທີ່ປະຕິບັດຂັ້ນຕອນທາງດ້ານກົດໝາຍໃນການລົງທະບຽນໂຄງການຢູ່ສ່ວນທີ (2) ຂ້າງລຸ່ມນີ້, ຊາວກະສິກອນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈະຕ້ອງຈ່າຍຄ່າ "ການອອກແບບປະຕິບັດທັງໝົດ" ເພື່ອສ້າງແຜນໂຄງການປັບປຸງທີ່ດິນທີ່ຕ້ອງການຕົວຈິງຕາມອັດຕາສ່ວນແບ່ງຄ້າຍຄືກັນກັບກໍລະນີຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງ.

(2) ການລົງທະບຽນໂຄງການ

ໜ່ວຍງານມີ 15

ຄົນທີ່ເປັນສະມາຊິກຫຼືຫຼາຍກວ່ານັ້ນຈະລົງທະບຽນໂຄງການປັບປຸງທີ່ດິນໂດຍແມ່ນລັດຫຼືແຂວງປະຕິບັດກັບລັດຖະມົນຕີກະຊວງກະສິກຳ, ປ່າໄມ້ແລະການປະມົງຫຼືເຈົ້າແຂວງ (ມາດຕາ 85 ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນ) .

ເວລານັ້ນ, ຕ້ອງສົ່ງ "ໃບສຳຫຼວດຄວາມຍິນຍອມ 2/3 ຂອງຈຳນວນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຂຶ້ນໄປ ", "ພາບລວມຂອງໂຄງການປັບປຸງທີ່ດິນ(ໃບແຜນໂຄງການ)" ແລະ "ເນື້ອໃນພື້ນຖານກ່ຽວກັບໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງແລະວິທີການຄຸ້ມຄອງໂຄງການທີ່ໄດ້ກໍ່ສ້າງໃນໂຄງການນີ້(ແຜນການຄຸ້ມຄອງໂຄງການປັບປຸງທີ່ດິນ)".

(3) ອະນຸມັດໂຄງການ

ລັດຖະມົນຕີກະຊວງກະສິກຳ, ປ່າໄມ້ແລະການປະມົງໄດ້ຈະພິຈາລະນາພາບລວມແຜນໂຄງການ,

ຖ້າຫາກວ່າການປະຕິບັດໂຄງການນີ້ເໝາະສົມແມ່ນສາມາດເລີ່ມຕົ້ນພາຍຫຼັງທີ່ຜ່ານລະບຽບຂັ້ນຕອນເຊັ່ນ: ເຜີຍແຜ່ຢ່າງກວ້າງຂວາງ - ແຈ້ງການຢ່າງເປີດເຜີຍ, ໃບສະເໜີຮ້ອງທຸກ, ແລະອື່ນໆ ...

(4) ການກໍ່ສ້າງ

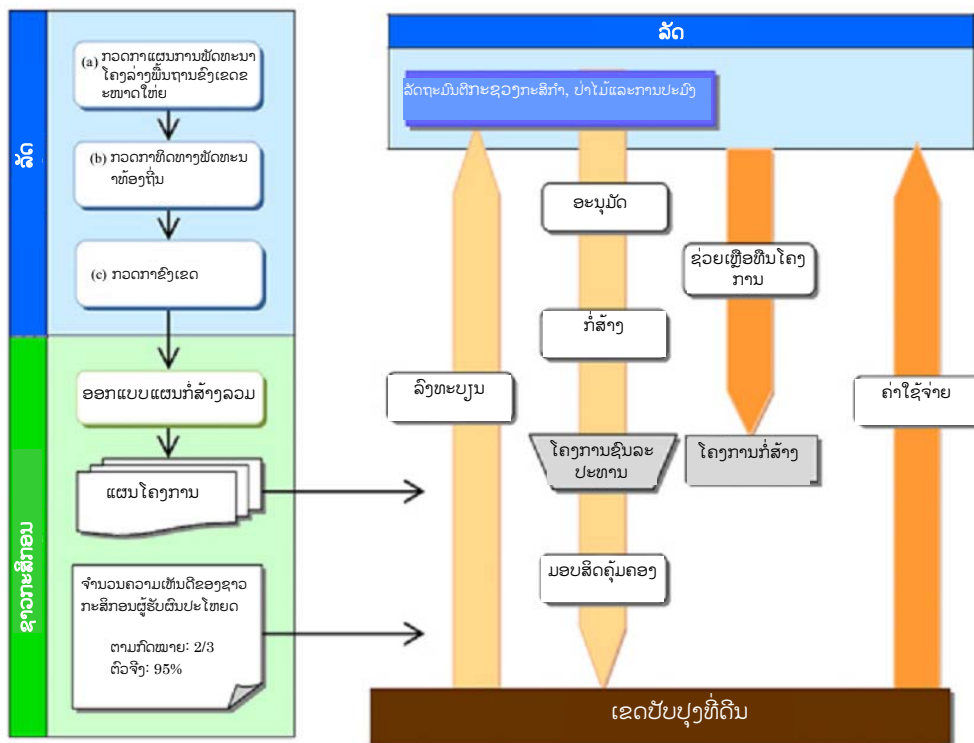
ອີງຕາມແຜນການຂອງໂຄງການ,

ພາຍຫຼັງທີ່ສໍາຫຼວດ, ອອກແບບ, ຄິດໄລ່ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການກໍ່ສ້າງແລະຜ່ານຂັ້ນຕອນການປະມູນແລະເຮັດສັນຍາ, ຜູ້ຮັບເໝົາດໍາເນີນການກໍ່ສ້າງໂດຍອີງໃສ່ຄວາມຕ້ອງການທາງວິຊາການໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນສັນຍາແລະແຜນຜັງອອກແບບ.

(5) ການຄຸ້ມຄອງ

ພາຍຫຼັງທີ່ສໍາເລັດການກໍ່ສ້າງ, "ຜູ້ຄຸ້ມຄອງຄາດຄະເນ" ຈະລວມຢູ່ໃນແຜນການຂອງໂຄງການເວລາທີ່ຂໍອະນຸມັດໂຄງການຈະດໍາເນີນການຄຸ້ມຄອງໂຄງການຊົນລະປະທານ. ເວົ້າລວມແລ້ວ, ເຂດປັບປຸງທີ່ດິນຈະໄດ້ຮັບໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງ. ການດໍາເນີນງານວຽກງານຊົນລະປະທານຂອງເຂດປັບປຸງທີ່ດິນຈະໄດ້ດໍາເນີນງານກັບຈຸດປະສົງແບ່ງບັນນໍາສະເໜີພາບໃຫ້ກັບທັງນານໍາຂອງສະມາຊິກທັງຫມົດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ (ຊາວກະສິກອນ).

ລາຍລະອຽດທັງຫມົດຂອງໂຄງການແຫ່ງຊາດຈາກການສໍາຫຼວດ, ການອະນຸມັດການກໍ່ສ້າງຈົນຮອດລະບຽບຂັ້ນຕອນຂອງຄ່າທີ່ຕ້ອງຈ່າຍສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນຮູບ 1.2

ຮູບ 1.2 ແຜນວາດການປະຕິບັດໂຄງການ (ຕົວຢ່າງໃນກໍລະນີຂອງໂຄງການແຫ່ງຊາດ)

ພາກທີ 1 ບັນດາປະເພດຂອງເຂດປັບປຸງທີ່ດິນ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນແມ່ນກົດໝາຍທີ່ຖືກປັບປຸງແກ້ໄຂແລະພັດທະນາບົນພື້ນຖານຂອງກົດໝາຍກ່ອນສົງຄາມເຊັ່ນກົດໝາຍປະຕິຮູບດິນປູກຝັງ,ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະຫະກອນຊົນລະປະທານ,ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະຫະກອນແຮງງານHokaidoໃຫ້ເຫມາະສົມກັບສະພາບການໃຫມ່ພາຍຫຼັງສົງຄາມ.ຍ້ອນການປະຕິຮູບທີ່ດິນ,

ຊາວກະສິກອນຂະຫນາດນ້ອຍໄດ້ກາຍມາເປັນຊາວກະສິກອນທີ່ມີນ້ຳ,ແລະຊາວກະສິກອນນີ້ໄດ້ຫັນມາເປັນສະມາຊິກຂອງອົງການຈັດຕັ້ງສໍາລັບການປະຕິຮູບທີ່ດິນທີ່ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນບົນພື້ນຖານຂອງກົດໝາຍສະບັບໃຫມ່.ຢ່າງໃດກໍຕາມ,ໃນຄວາມເປັນຈິງການນໍາໃຊ້ຊົນລະປະ

ທານທີ່ອົງການຈັດຕັ້ງກ່ອນໜ້ານີ້ໄດ້ກໍ່ສ້າງເປັນລັກສະນະຕົກທອດ,ບັນດາໂຄງການສາຂາຮ່ອງນໍ້າຢູ່ລຸ່ມບໍ່ແມ່ນເຂດປັບປຸງທີ່ດິນເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງໂດຍກົງແມ່ນພາກສ່ວນຢູ່ລຸ່ມ

*³ໃນທ້ອງຖິ່ນສືບຕໍ່ຄຸ້ມຄອງຄືແຕ່ກ່ອນ.

ໃນປະເທດຍີ່ປຸ່ນມີການກໍ່ສ້າງຊົນລະປະທານໜ້ອຍຢູ່ໃນທົ່ງນາ(ທົ່ງພຽງ)ທີ່

ເຫັນທົ່ວໄປໃນປະເທດທີ່ກໍາລັງພັດທະນາ.ດັ່ງນັ້ນ,ຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ ບັນດາ

ໂຄງການກໍ່ສ້າງຊົນລະປະທານແມ່ນການປ່ຽນແທນ,ສ້ອມແປງ,ປັບປຸງແລະຈັດຕັ້ງຂຶ້ນໃຫມ່ບັນດາໂຄງງານທີ່ມີກ່ອນໜ້ານີ້.ຫຼາຍເຂດປັບປຸງທີ່ດິນແລະອົງ

ການຈັດຕັ້ງຊົນລະປະທານຂັ້ນລຸ່ມສືບທອດາກອົງການຈັດຕັ້ງກ່ອນສົງຄາມ.ໃນນັ້ນ,ມີຫຼາຍຕົວຢ່າງທີ່ອົງການຈັດຕັ້ງສະຫະກອນຊົນລະປະທານກ່ອນສົງຄາມ

ແມ່ນອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ສືບທອດຈາກອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນທີ່ສ້າງຕັ້ງກ່ອນໜ້ານັ້ນ.

ທີ່ມີພື້ນຖານທາງປະຫວັດ, ສັງຄົມແລະການບໍລິຫານແບບນີ້,

ເພື່ອເປັນການສະເໜີແບບມີປະສິດທິຜົນແລະເຫມາະສົມກັບປະສົບການກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງຄຸ້ມຄອງຊົນລະປະທານດ້ວຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊາວກະສິກອນຍີ່ປຸ່ນແລະວິທີການຄຸ້ມຄອງມີປະສິດທິພາບໃນການມອບໂອນເຕັກໂນໂລຊີກັບບັນດາປະເທດທີ່ກໍາລັງພັດທະ

ນາການອະທິບາຍອີງໃສ່ບັນດາຕົວຢ່າງກ່ຽວກັບຊົນລະປະທານສໍາລັບການທົ່ງໄຮ່ທົ່ງນາແມ່ນມີຄວາມເຂົ້າໃຈງ່າຍ.ເພາະສະນັ້ນ, ພວກເຮົາສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຈະນໍາສະເໜີກ່ຽວກັບເຂດປັບປຸງທີ່ດິນສໍາລັບຈຸດປະສົງຂອງການນາຊົນລະປະທານ.

[ຕູ້ 1 ຊື່ເຂດແລະສະຫະກອນ]
ອົງການຈັດຕັ້ງມີລັກສະນະທີ່ຄ້າຍຄືກັນກັບໃນໄລຍະເວລາກ່ອນສົງຄາມເອີ້ນວ່າສະຫະກອນຄຸ້ມຄອງດີ

* 3 ອົງການຈັດຕັ້ງຄຸ້ມຄອງເຂດປັບປຸງທີ່ດິນ ຫຼືສະຫະກອນກະສິກໍາຂອງທ້ອງຖິ່ນ

ນປູກຝັງຫຼືສະຫະກອນຊົນລະປະທານສາມັນ,ບໍ່ມີຄຳວ່າ"ເຂດ"ໃນຊື່.ໃນກໍລະນີຂອງ "ສະຫະກອນ"ແມ່ນສະມາຊິກ,ບັນດາຄົນສ້າງເປັນສະຫະກອນ,ແມ່ນ"ຜູ້ທີ່"ເປັນເຈົ້າຂອງດິນນາຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກຊົນລະປະທານ,ແມ່ນອົງການທີ່"ຕິດພັນກັບປະຊາຊົນ".ໃນກໍລະນີຂອງ "ເຂດ"ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ມີການພົວພັນໃນທ້ອງຖິ່ນ, ອົງການຈັດຕັ້ງ "ຕິດພັນທີ່ດິນ".

ໃນລະຫວ່າງການກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍການປະ ຕິຮູບທີ່ດິນປະກາດໃຊ້ພາຍຫຼັງ ສົງຄາມ, ເພື່ອລົບລ້າງລະບອບເຈົ້າຂອງທີ່ດິນ ແລະປ້ອງກັນການກັບຄືນຂອງລະບອບນີ້,ໃນບົດບາດເປັນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເຂດປັບປຸງທີ່ດິນ,ຊາວກະສິກອນເຊົ່າດິນປູກຝັງຈະໄດ້ນະໂຍບາຍຫຼາຍກ່ວາຜູ້ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງດິນກະສິກຳ.ກົດຫມາຍປັບປຸງທີ່ດິນກຳນົດໄວ້ວ່າມີແຕ່ຜູ້ເຊົ່າດິນຍິນຍອມຜູ້ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງດິນຈຶ່ງສາມາດເຂົ້າຮ່ວມ.ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເປັນຜົນມາຈາກການປະຕິຮູບຂອງເນື້ອທີ່ດິນກະສິກຳ,ຊາວກະສິກຳຂະໜາດໜ້ອຍໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ຜະລິດ,ເຈົ້າຂອງທີ່ດິນແລະຄົນປູກຝັງທີ່ຈິງແລ້ວແມ່ນຂໍ້ກຳນົດທີ່ບໍ່ມີຄວາມຫມາຍ.ໃນຖານະເປັນການເຮັດໃຫ້ນະໂຍບາຍແນໃສ່ລົບລ້າງລະບອບເຈົ້າທີ່ດິນແມ່ນອົງການຈັດຕັ້ງການຄຸ້ມຄອງຊົນລະປະທານບໍ່ແມ່ນອົງການທີ່"ຕິດພັນກັບປະຊາຊົນ"ແຕ່ເປັນອົງການຈັດຕັ້ງ"ຕິດພັນທີ່ດິນ",ຈາກນັ້ນກໍເອີ້ນວ່າເຂດປັບປຸງທີ່ດິນໄດ້ນຳໃຊ້ຢູ່ອາເມລິກາ.

ກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນເອີ້ນຜູ້ທີ່ສ້າງຕັ້ງເຂດປັບປຸງທີ່ດິນວ່າ"ສະມາຊິກ".

ພາກທີ 2 ການສ້າງຕັ້ງເຂດປັບປຸງທີ່ດິນ

2.1 ຂັ້ນຕອນສຳລັບການສ້າງຕັ້ງເຂດປັບປຸງທີ່ດິນ

ກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນ"ເພື່ອປະຕິບັດບັນດາປະເພດໂຄງການປັບປຸງທີ່ດິນແມ່ນໂຄງການຊົນລະປະທານຈຳເປັນຕ້ອງສ້າງເຂດປັບປຸງທີ່ດິນ".ລະບຽບຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດດັ່ງລຸ່ມນີ້.

ໃນກໍລະນີເດັບປຸງທີ່ດິນຍັງມີຢູ່ກ່ອນໜ້ານີ້ແມ່ນການປ່ຽນແທນ,ປັບປຸງ,ອື່ນໆ...ບັນດາໂຄງການຊົນລະປະທານກໍໄດ້ປະຕິບັດລະບຽບຂັ້ນຕອນຄ້ານຄືກັນ.

(1) ກະກຽມສ້າງຕັ້ງ

ສຳລັບຈຸດປະສົງຂອງການປະຕິບັດຂອງໂຄງການປັບປຸງທີ່ດິນ,ໜອຍສຸດແມ່ນ 15 ຄົນໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໃນຂົງເຂດແມ່ນເບົ້າຫມາຍຂອງໂຄງການສາມາດ

ສ້າງຕັ້ງເຂດປັບປຸງທີ່ດິນພາຍໃຕ້ການອະນຸຍາດຂອງເຈົ້າແຂວງ,ນະຄອນ(ມາດ ຕາ 5 ກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນ) .

ໃນກໍລະນີຂໍອະນຸມັດຈະຕ້ອງໄດ້ອະທິບາຍແຜນໂຄງການປັບປຸງທີ່ດິນ,ເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍໃນກົດລະບຽບແລະບັນຫາອື່ນໆ,ແລະຈະຕ້ອງມີການຍິນຍອມເຫັນດີຂອງຫຼາຍກ່ວາ 2/3 ຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ.(ຂໍ້ 2 ມາດ ຕາ 5 ຂອງກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍ ການປັບປຸງທີ່ດິນ) .

[ອະທິບາຍເພີ່ມເຕີມ 2: ພັນທະຄຽງຄູ່ກັບ"ເຫັນດີ"]

ການເຫັນດີກັບລະບຽບຂັ້ນຕອນຂອງເຂດປັບປຸງທີ່ດິນເວລທີ່ຂໍອະນຸຍາດກໍ່ສ້າງໂຄງການຊົນລະປະທານເວົ້າສະເພາະແມ່ນມີຄວາມຫມາຍດຽວກັນກັບການຮັບປະກັນ 2 ເນື້ອໃນດັ່ງລຸ່ມນີ້:

(1) ຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂຫຍດຕ້ອງໄດ້ຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການກໍ່ສ້າງຂອງວຽກງານຊົນລະປະທານ

(2) ການຮ່ວມມືປະຕິບັດບັນດາໜ້າທີ່ທີ່ເຂດປັບປຸງທີ່ດິນທີ່ໄດ້ກຳນົດ(ຈ່າຍຄ່າທຳນຽມສະມາຊິກ, ການປະກອບສ່ວນດ້ານແຮງງານ, ການແບ່ງປັນນ້ຳ, ແລະອື່ນໆ ...)

(2) ລົງທະບຽນອະນຸມັດສ້າງຕັ້ງ

ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ຮັບການເຫັນດີຂອງຫຼາຍກ່ວາ 2/3 ຈຳນວນຄົນທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນນາມເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂຫຍດ, ສາມາດສ້າງແຜນການປັບປຸງທີ່ດິນ, ກົດລະບຽບແລະບັນດາລະບຽບຂັ້ນຕອນອື່ນໆເພື່ອຂໍອະນຸມັດ.

ເວລານັ້ນ, ກົດໝາຍກຳນົດ “ສາມາດຂໍທຶນຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພະນັກງານວິຊາການທີ່ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຂອງອຳນາດປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນແຕ່ລະແຂວງ, ນະຄອນເຫມາະສົມກັບຄວາມຕ້ອງ”(ມາດຕາ 7.5 ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນ). ໃນຄວາມເປັນຈິງລັດຖະບານພະຍາຍາມສອດຄ່ອງກັບສະພາບຕົວຈິງຂອງການເມືອງຍີ່ປຸ່ນ.

[ອະທິບາຍເພີ່ມເຕີມ 3: ບົດບາດທາງດ້ານກົດໝາຍຂອງການ

ຄຸ້ມຄອງໂຄງການ]

ມາດຕາ 57

ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນກຳນົດໄວ້ວ່າ"ໃນກໍລະນີທີ່ໂຄງການປັບປຸງທີ່ດິນໄດ້ສຳເລັດເມື່ອມີໂຄງການປັບປຸງທີ່ດິນເກີດຂຶ້ນຕາມໂຄງການນັ້ນແມ່ນເຂດປັບປຸງທີ່ດິນຕ້ອງໄດ້ຄຸ້ມຄອງໂຄງການນັ້ນ. ໃນກໍລະນີນີ້ຕ້ອງໄດ້ຂນລະອຽດຈຸດປະສົງໃນກົດລະບຽບ".

ຕາມນັ້ນ, ເວລາທີ່ຄຸ້ມຄອງໂຄງການຈະກໍ່ສ້າງຕ່າງຫາກ"ແຜນການຮັກສາໂຄງການປັບປຸງທີ່ດິນ", ແລະຈຳເປັນຕ້ອງມີການເຫັນດີລາຍກ່ວາ 2/3 ຂອງຈຳນວນສະມາຊິກທີ່ເຂົ້າຮ່ວມ.

ໃນຕົວຈິງ,

ຕາມລະບຽບຂັ້ນຕອນທຳມະດາຈຳຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນດີກັບແຜນການປະຕິຮູບກ່ຽວກັບການປັບປຸງທີ່ດິນພ້ອມກັບແຜນການຄຸ້ມຄອງນີ້.

(3) ກວດກາ, ປະກາດສ້າງຕັ້ງແລະເນື້ອໃນປະກາດ, ອື່ນໆ...

ເນື້ອໃນໄດ້ຮັບການຂໍຮ້ອງອະນຸມັດ, ເຈົ້າແຂວງແຕ່ລະແຂວງ, ກວດກາຂອງນະຄອນ, ອະນຸມັດອີງຕາມແຈ້ງກ

ານກວດກາຂອງນັກວິຊາການ. ໃນກໍລະນີຜົນໄດ້ຮັບຕ່າງຈາກເນື້ອໃນທີ່ປະກາດພາຍໃນ 15 ມື້ນັບແຕ່ສິ້ນສຸດແຈ້ງການ, ເປີດເຜີຍອະນຸມັດຂອງຜູ້ນຳພາຫຼັງຈາກນັ້ນໄດ້ຂໍຄຳເຫັນຂອງນັກວິຊາການທີ່ສູ່ງວຊານ, ເຈົ້າແຂວງແຕ່ລະແຂວງ, ນະຄອນຈະກຳນົດພາຍໃນ 60 ວັນຫຼັງຈາກຫມົດກຳນົດແຈ້ງການ(ມາດຕາ 8 , ມາດຕາ 9 ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນ).

(4) ການປ່ຽນແປງຫຼັງຈາກສ້າງຕັ້ງ

ຖ້າວ່າມີການປ່ຽນແປງທີ່ສຳຄັນຖ້າຫາກມີການປ່ຽນແປງທີ່ສຳຄັນເຊັ່ນ: ການປ່ຽນແປງຈຸດປະສົງໃນການດຳເນີນງານ, ເປີດກວ້າງ(ລວມຕົວ, ອື່ນໆ) ຫຼືຫຍໍ້ຂົງເຂດຂັບຜີນປະໂຫຍດຕ້ອງໄດ້ປ່ຽນແປງກົດລະບຽບໃນຫ້ອງປະຊຸມສະມາຊິກທັງຫມົດ(ຫຼືຄະນະຕ່າງໜ້າ).

ກໍ່ມີກໍລະນີ, ຫຼັງຈາກສ້າງຕັ້ງບົດບາດຂອງສະມາຊິກຈະປຸງແປງໄປຕາມຮູບແບບຊື້ຂາຍຫຼືສືບທອດ.

2.2 ຂະໜາດຂອງເຂດປັບປຸງທີ່ດິນ

ພວກເຮົາຈະນຳສະເໜີສະຖິຕິຂອງເຂດ ປັບປຸງທີ່ດິນ ຂອງປະເທດຍີ່ປຸ່ນ. ໃນຕາຕະລາງ 2.1 ປັບປຸງທີ່ດິນ ລວມມີ ປັບປຸງທີ່ດິນ ທີ່ດິນສຳລັບການຊົນລະປະທານ, ແລະການສັງລວມທີ່ດິນ.

ຍັງມີກໍລະນີຂອງປະຊາຊົນຜູ້ໜຶ່ງຂຶ້ນກັບ 2

ເຂດປັບປຸງທີ່ດິນຫຼືຫຼາຍກວ່າເມື່ອເຂດປັບປຸງທີ່ດິນມີການຊ້ອນກັນ.

ຕາຕະລາງ 2.1. ເຂດປັບປຸງທີ່ດິນ (ຂອງວັນທີ 31/3/2009)

1. ຈຳນວນເຂດປັບປຸງທີ່ດິນຕາມຂະໜາດເນື້ອທີ່ (ອົງການຈັດຕັ້ງປັບປຸງທີ່ດິນທັງຫມົດ: 5.256)

ເນື້ອທີ່ ຄຸ້ມຄອງ(ຮຕ)	<50	50~ 500	500~ 1.000	1.000~ 2.000	2.000~ 3.000	3.000~ 5.000	5.000~ 10.000	10.000<
ຈຳນວນຂອງເຂດປັບປຸງທີ່ດິນ	1.480 (28,2%)	2.615 (49,8%)	542 (10,3%)	305 (5,8%)	126 (2,4%)	116 (2,2%)	54 (1,0%)	18 (0,3%)

2. ຈຳນວນເຂດປັບປຸງທີ່ດິນຕາມຈຳນວນຂອງສະມາຊິກ (ຈຳນວນຂອງສະມາຊິກທັງຫມົດ: 3.876.622 ຄົນ)

ຈຳນວນຂອງສະມາຊິກ (ຄົນ)	<200	200~ 300	300~ 1.000	1.000~ 5.000	5.000~ 10.000	10.000<
ຈຳນວນຂອງອົງການຈັດຕັ້ງປັບປຸງທີ່ດິນ	2.206 (42,0%)	664 (12,6%)	1.467 (27,9%)	813 (15,5%)	81 (1,5%)	25 (0,5%)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ເອກກະສານສະຖິຕິກະຊວງກະສິກຳ, ປ່າໄມ້ແລະການປະມົງ

ພາກທີ 3 ການຈັດຕັ້ງແລະບໍລິຫານເຂດປັບປຸງທີ່ດິນ

ພາກນີ້ຈະອະທິບາຍກ່ຽວກັບອົງການຈັດຕັ້ງແລະການບໍລິຫານເຂດປັບປຸງທີ່ດິນຄາດຄະເນຫຼືໄດ້ກຳນົດໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນ.

ເພື່ອໃຫ້ນຳໃຊ້ເອກກະສານໄດ້ງ່າຍດາຍ, ໃນສ່ວນນີ້ຈະອະທິບາຍອົງໃສ່ການເອົາຕົວຢ່າງແມ່ນເຂດປັບປຸງທີ່ດິນມີເນື້ອທີ່ຊົນລະປະທານນາເນື້ອທີ່ 5,000

ຮຕແລະຈຳນວນສະມາຊິກແມ່ນ 7,000 ຄົນ.

ຂະໜາດ 5,000 ຮຕແມ່ນມີຫຼາຍເນື້ອປຽບທຽບກັບສະເລ່ຍຂອງເນື້ອທີ່ ເຂດປັບປຸງທີ່ດິນ, ແຕ່ວ່າຕໍ່ກັບຂະໜາດນີ້ຈະມີໜ້າທີ່ຄົບຖ້ວນຂອງເຂດປັບປຸງທີ່ດິນເຊັ່ນ: ຫ້ອງການ, ກອງປະຊຸມ, ຮັບສະໜັກພະນັກງານຊ່ວຍຊານດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາເລືອກຂະໜາດນີ້ເປັນຕົວຢ່າງ.

3.1 ບໍລິຫານເຂດປັບປຸງທີ່ດິນແບບປະຊາທິປະໄຕ

ເຂດປັບປຸງທີ່ດິນຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍຊາວກະສິກອນໃນຂົງເຂດຮັບຜົນປະໂຫຍດຕ້ອງໄດ້ຮັບການດຳເນີນງານໃນລັກສະນະປະຊາທິປະໄຕເຊັ່ນທີ່ກຳນົດຢູ່ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນການປັບປຸງທີ່ດິນ .

ດັ່ງນັ້ນ,

ໃນການເຮັດໃຫ້ການຕັດສິນໃຈຄັດເລືອກຫຼືສ້າງແຜນໂຄງການ ໂດຍບໍ່ມີການຈຳແນກຂອງສະຖານະພາບທາງສັງຄົມ, ບົດບາດຍິງຊາຍ, ຄວາມຮັ່ງມີ, ຊົນເຜົ່າ, ສາສະໜາແລະພາສາ, ອີງຕາມກົດລະບຽບການຄັດເລືອກຫຼືຄັດອອກຈະໄດ້ດຳເນີນຕາມແນວທາງການປ່ອນປັດຜູ້ລະບັດ.

ຂໍ້ກຳນົດແລະອະນຸມັດຕໍ່ກັບທາງເລືອກນີ້ຈະຖືກຕັດສິນດ້ວຍຄະແນນສູງ, ກໍລະນີໄດ້ກຳນົດໄວ້ແລ້ວຜູ້ທີ່ຄັດຄ້ານກໍຕ້ອງໄດ້ຍອມຮັບ. ໃນກໍລະນີຈຳນວນສະມາຊິກຫຼາຍໂພດພາໃຫ້ເກີດຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃຫ້ການປຶກສາຫາລືຫຼືຕັດສິນໃຈຈະນຳໃຊ້ແນວທາງເລືອກຕັ້ງຜູ້ຕ່າງໜ້າ.

ຕົວຢ່າງ, ໃນກໍລະນີເຂດປັບປຸງທີ່ດິນນຳໃຊ້ລະບົບເລືອກຕັ້ງຜູ້ຕ່າງໜ້າສິດທິໃນການປ່ອນປັດສະເໝີພາບຄົນລະໜຶ່ງໃບເລືອກສະມາຊິກຕ່າງໜ້າຈະຮັບປະກັນກ່ວາ, ເນື້ອໃນສຳຄັດທັງໝົດເຊັ່ນແນວທາງ, ງົບປະມານ, ການຊຳລະສະສາງໂຄງການຈະໄດ້ຮັບການຕັດສິນໃຈໃນກອງປະຊຸມ - ການຕັດສິນໃຈທີ່ສູງທີ່ສຸດຫຼືຜູ້ຕ່າງໜ້າຂອງຄະນະ.

[ອະທິບາຍເພີ່ມເຕີມ 4 ການບໍລິຫານອົງການຈັດຕັ້ງກ່ອນໜ້ານີ້]
ກ່ອນສົງຄາມ, ຢູ່ໃນສະຫະກອນຊົນລະປະທານສາມັນປະຕິບັດບັນດາໂຄງການຊົນລະປະທານຫຼືບັນດາສະຫະກອນຈັດການທີ່ດິນປູກຝັງສະແດງໃຫ້ເຫັນຂະໜາດຂອງເນື້ອທີ່ຮັບຜົນປະໂຫຍດດ້ວຍຈຳນວນບັດຄືກັບມະຕິຂອງບໍລິສັດຫຸ້ນສ່ວນຕາມຈຳນວນຫຸ້ນທີ່ມີ.
ອີງໃສ່ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນຫຼັງສົງຄາມ, ກັບບັນດາໂຄງການຊົນລະປະທານທຸນຄົນປ່ອນໜຶ່ງບັດ. ແບບນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມເປັນເອກກະພາບຕາມແບບປະຊາທິປະໄຕ.

3.2 ໂຄງປະກອບແລະຕຳແໜ່ງ

ນອກຈາກບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງກຳນົດບໍລິຫານເວົ້າລວມ, ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງເຂດປັບປຸງທີ່ດິນໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍອົງການຈັດຕັ້ງມີໜ້າທີ່ບັນຊີເຊັ່ນຄະນະເລຂາທິການແລະອົງການຈັດຕັ້ງວິຊາການມີພາລະໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງໂຄງການ.

(1) ກອງປະຊຸມໃຫຍ່, ຜູ້ຕ່າງໜ້າ

ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຂອງເຂດປັບປຸງທີ່ດິນໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນດ້ວຍການເຂົ້າຮ່ວມຂອງສະມາຊິກທັງໝົດ, ເຖິງວ່າໃນຕົວຢ່າງ

ຍ້ອນສະມາຊິກທັງໝົດລວມຢູ່ຈຸດດຽວເພື່ອປຶກສາໂດຍກົງແມ່ນບໍ່ເໝາະສົມໃນຕົວຈິງດັ່ງນັ້ນບັນດາສະມາຊິກຕ້ອງໄດ້ເລືອກຕັ້ງຜູ້ຕ່າງໜ້າເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມແລະຄະນະຕ່າງໜ້າຕາມແບບປະຊາທິປະໄຕ. ບັນດາບັນຫາພິເສດໄດ້ກຳນົດຕາມຄຳເຫັນໂດຍກົງຂອງບັນດາສະມາຊິກທັງໝົດແຕ່ທຳມະດາແລ້ວຄະນະຕ່າງໜ້າແມ່ນອົງການກຳນົດສູງສຸດ.

ຖ້າມີຫຼາຍກ່ວາ 1/3

ຂອງຈຳນວນສະມາຊິກຮຽກຮ້ອງຄັດອອກແມ່ນສາມາດສະເໜີຕ່າງໜ້າຄັດອອກແລະຖ້າວ່າມີຫຼາຍກ່ວາເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຈຳນວນບັດເລືອກຕັ້ງຂອງບັນດາສະມາຊິກເຫັນດີແມ່ນຜູ້ຕ່າງໜ້າຈະພົ້ນຕໍ່າແໜງ (ມາດຕາ 24 ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນ).

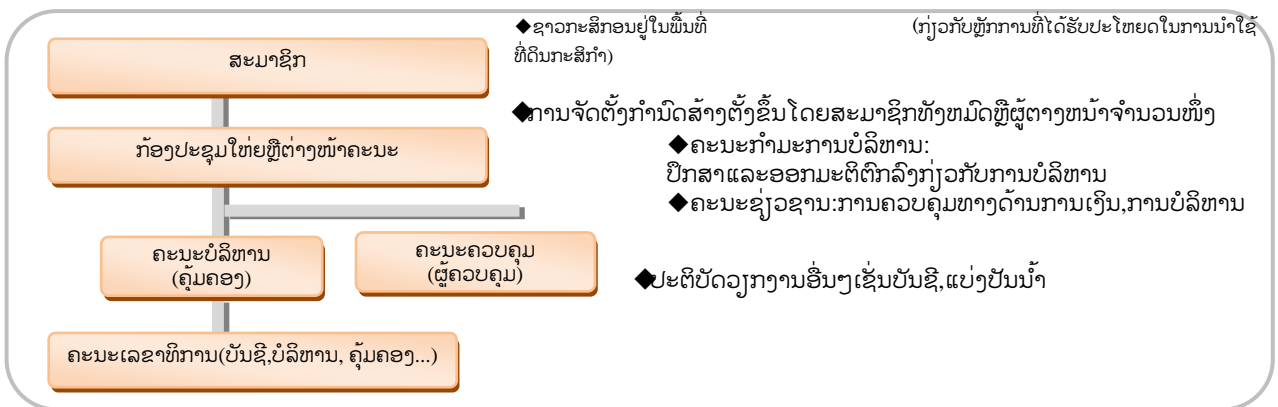
(2) ຄະນະກຳມະການບໍລິຫານ(ຜູ້ບໍລິຫານ, ຜູ້ຄວບຄຸມ)

ເຂດປັບປຸງທີ່ດິນຕ້ອງມີຜູ້ບໍລິຫານແລະຜູ້ຄວບຄຸມໃນຄະນະກຳມະການບໍລິຫານ. ດັ່ງນັ້ນ, ບັນດາຜູ້ຕ່າງໜ້າຈະເລືອກຕັ້ງຄະນະກຳມະການບໍລິຫານ(ຜູ້ບໍລິຫານ, ຜູ້ຄວບຄຸມ) ຈາກສະມາຊິກທີ່ເຂົ້າ ຮ່ວມ. ຖ້າຈຳເປັນ, ເຂດປັບປຸງທີ່ດິນກໍສາມາດເຊີນຜູ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນສະມາຊິກມາເປັນ“ຜູ້ບໍລິຫານທີ່ບໍ່ແມ່ນ ສະມາຊິກ”. ແຕ່ວ່າການເຊີນຜູ້ບໍລິຫານທີ່ບໍ່ແມ່ນສະມາຊິກຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຫັນດີຂອງຜູ້ຕ່າງໜ້າ.

ຄະນະບໍລິຫານປະກອບມີບັນດາຜູ້ບໍລິຫານຖືກຄັດເລືອກເປັນໜ່ວຍປະຕິບັດງານປະຈຳວັນ. ນອກຈາກ, ບັນດາຜູ້ບໍລິຫານຈະໄດ້ເລືອກຕັ້ງຫົວໜ້າຜູ້ບໍລິຫານ.

(3) ຄະນະເລຂາທິການ

ເຂດປັບປຸງທີ່ດິນທີ່ມີຂະໜາດໃຫຍ່ຄືໃນຕົວຢ່າງມັກຮັບສະໝັກພະນັກງານເພື່ອເຮັດວຽກ. ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງຄະນະເລຂາທິການມີໂຄງສ້າງຕ່າງຫາກສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງແຕ່ລະເຂດປັບປຸງທີ່ດິນ. ໃນຕົວຢ່າງນີ້, ຄະນະເລຂາທິການມີໂຄງສ້າງບໍລິຫານ, ບັນຊີການເງິນ, ແບ່ງປັນນໍ້າແລະກໍ່ສ້າງເພື່ອສະດວກໃນການຄົ້ນຄ້ວາມອບໂອນເຕັກໂນໂລຊີ.

ຮູບ 2.1. ຕາຕະລາງອົງການຈັດຕັ້ງຂອງເຂດປັບປຸງດິນຕົວຢ່າງ (ຕົວຢ່າງຄົ້ນຄ້ວາ)

[ອະທິບາຍເພີ່ມເຕີມ 5:

ກົດລະບຽບກ່ຽວກັບອົງການຈັດຕັ້ງ]

(1) ຈຳນວນຜູ້ຕ່າງໜ້າກຳນົດ

ອີງຕາມຈຳນວນຂອງສະມາຊິກ, ຈຳນວນຜູ້ຕ່າງໜ້າ(ໜ້ອຍສຸດ)ໄດ້ກຳນົດຕາມກົດລະບຽບຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການ ປັບປຸງທີ່ດິນ.

ຈຳນວນສະມາຊິກ	ຈຳນວນຜູ້ຕ່າງໜ້າ
ໜ້ອຍກ່ວາ 1.000 ຄົນ	ແຕ່ 30 ຂຶ້ນໄປ
1.000~5.000 ຄົນ	ແຕ່ 40 ຂຶ້ນໄປ
5.000~10.000 ຄົນ	ແຕ່ 60 ຂຶ້ນໄປ
ຫຼາຍກ່ວາ 10.000 ຄົນ	ແຕ່ 80 ຂຶ້ນໄປ

(2) ເລືອກຕັ້ງຜູ້ຕ່າງໜ້າ

ການເລືອກຕັ້ງໄດ້ດຳເນີນງານຕາມກົດເກນໂດຍກົງ, ເປັນທຳ, ປິດລັບພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງຄະນະຄຸ້ມຄອງຂອງ

ແຂວງ, ນະຄອນຫຼີ້ນແສງ, ເມືອງ(ມາດຕາ 23

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນ). ເວລາຄັດເລືອກຜູ້ຕ່າງໜ້າ

ສາມາດສ້າງຕັ້ງເຂດເລືອກຕັ້ງກຳນົດໃນກົດລະບຽບ(ມາດຕາ 4

ຂອງລັດທະທຳມະນູນແນະນຳການປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນ). ໃນກໍລະນີນີ້, ຈຳນວນຜູ້ຕ່າງໜ້າຢູ່ແຕ່ລະເຂດໄດ້ກຳນົດໄວ້ກ່ອນແລ້ວ.

(3) ຈຳນວນຄະນະທີ່ກຳນົດໄວ້

ຄະນະບໍລິຫານໜ້ອຍສຸດແມ່ນ 5 ຄົນ, ຜູ້ຄວບຄຸມ 2

ຄົນ. ຄະນະບໍລິຫານ, ຜູ້ຄວບຄຸມບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເປັນທັງ ສອງຢ່າງ..

(4) ເລືອກຕັ້ງຄະນະບໍລິຫານ

ກົດເກນເລືອກຕັ້ງບ່ອນບັດຢູ່ກອງປະຊຸມ. ຖ້າໃນກົດລະບຽບກຳນົດມີການເຫັນດີ 2/3

ຈຳນວນສະມາຊິກແມ່ນສາມາດ ຈັດການເລືອກຕັ້ງນອກກອງປະຊຸມ.

(5) ວາລະ

ວາລະຂອງຜູ້ຕ່າງໜ້າ, ຄະນະບໍລິຫານແມ່ນ 4 ປີ, ສາມາດເລືອກອີກເທື່ອໜຶ່ງ.

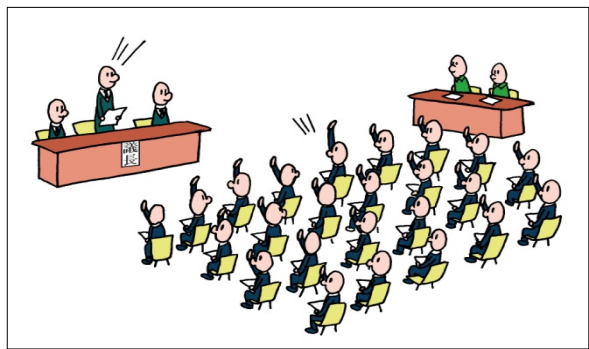
3.3 ວຽກຕົ້ນຕໍ

(1) ກ້ອງປະຊຸມຜູ້ຕ່າງໜ້າ

ຕໍ່ກັບຫຼາຍເດຊດປັບປຸງທີ່ດິນ, ໄດ້ປະຕິບັດສອງເທື່ອໃນລະດູບານໃໝ່ແລະລະດູໃບໄມ່ຫຼິ້ນ(ກ່ອນແລະ

ຫຼັງໄລຍະຊົນລະປະທານເຂົ້າໃນນາ), ປຶກສາແລະກຳນົດບັນດາວຽກງານທີ່ເຊັ່ນແຜນການການຄ້າແຫ່ງປີ, ແຜນການງົບປະມານແລະຊໍາລະ, ແລະອື່ນໆ...

a) ປຽນແປງກົດລະບຽບຫຼືແຜນການຮັກສາໂຄງການປັບປຸງທີ່ດິນ, b) ວິທີການນຳໃຊ້ ທຶນ, c) ງົບປະມານຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ, d) ຄ່າທຳນຽມ (ພິເສດ, ທຳມະດາ), e) ແຜນໂຄງການ, f) ແຈ້ງການໂຄງການ, g) ຊໍາລະຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ, h) ລົງຄະແນນສູງ (ໄດ້ອະນຸມັດ) ເຊັ່ນລາຍຊື່ຊັບສິນ, ອື່ນໆ...

ຮູບ 2.2 ຮູບພາຍກອງປະຊຸມໃຫຍ່(ຄະນະຕ່າງໜ້າ)

(2) ຄະນະກຳມະການບໍລິຫານແລະຄະນະກຳມະການຄວບຄຸມ

ຄະນະກຳມະການບໍລິຫານປຶກສາແລະກຳນົດບັນດາເນື້ອໃນທີ່ສຳຄັນກ່ຽວກັບການບໍລິຫານອົງການທີ່ດິນ. ທຳມະດາແລ້ວຈະໄດ້ຈັດຕັ້ງແຕ່ລະເດືອນ.

ດ້ານອື່ນ, ຄະນະກຳມະການຄວບຄຸມປະຊຸມເພື່ອກວດກາສະພາບບໍລິຫານວຽກງານລວມມີການບໍລິຫານ, ບັນຊີການເງິນແລະຊັບສິນຂອງເຂດປັບປຸງທີ່ດິນແລະແຈ້ງຜົນ ໄດ້ຮັບກັບຄະນະກຳມະການບໍລິຫານແລະກອງປະຊຸມໃຫຍ່(ຄະນະຕ່າງໜ້າ).

ຮູບ 2.3 ຮູບພາຍຄະນະກຳມະການບໍລິຫານ

[ອະທິບາຍເພີ່ມເຕີມ 6: ກອງປະຊຸມຊົ່ວຄາວ(ຄະນະຕ່າງໜ້າ)]

ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ, ຄະນະບໍລິຫານສາມາດປະຊຸມຊົ່ວຄາວທຸກເວລາ. ນອກຈາກນັ້ນ, ເວລາທີ່ຄະນະບໍລິຫານຮຽບຮ້ອງປະຊຸມກ້ອງປະຊຸມໃຫຍ່(ຄະນະຕ່າງໜ້າ) ຈຳຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຫັນດີຂອງ 1/5 ຂອງຈຳນວນສະມາຊິກຂຶ້ນໄປແລະສະເໜີລະອຽດຈຸດປະສົງແລະເຫດຜົນລວມຕົວແມ່ນໃນ 20 ມື້ນັບແຕ່ມີຮຽກຮ້ອງຕ້ອງປະຊຸມກ້ອງປະຊຸມໃຫຍ່.

(3) ຄະນະເລຂາທິການ

(a) ການຄຸ້ມຄອງການບໍລິຫານແລະການເງິນ

ພາກສ່ວນຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງການບໍລິຫານຈັດການບັນດາໜ້າທີ່ບໍລິຫານເວົ້າລວມ, ເລືອກຕັ້ງຜູ້ຕ່າງ

ໜ້າແລະຄະນະບໍລິຫານ,ຈັດຕັ້ງການຕ່າງໜ້າປະຊຸມຄະນະບໍລິຫານ,ຈັດການບັນດາວຽກງານບຸກຄົນ,ລົງທະບຽນໂຄງການພົວພັນຕ່າງປະເທດ.

ພາກສ່ວນຮັບຜິດຊອບການເງິນຈັດການບັນດາວຽກງານກ່ຽວຂ້ອງກັບການເງິນເຊັ່ນ ສ້າງແຜນຄາດການ,ຊໍາລະ,ເກັບຄ່າສະມາຊິກ,ຊໍາລະບັນດາໜີ້ສິນ,ລົງທະບຽນຫຼືຊໍາລະບັນດາໜີ້ສິນທີ່ເກີດຂຶ້ນ.

ໃນຄະນະກຳມະການບໍລິຫານ,ມີແຕ່ຫົວໜ້າຄະນະເຮັດວຽກປະຈຳການຈິ່ງໄດ້ຮັບເງິນເດືອນ,ບັນດາຄະນະບໍລິຫານແລະຜູ້ຕ່າງໜ້າອື່ນໆມີພຽງແຕ່ໄດ້ຮັບຄ່າຮ່ວມກ້ອງປະຊຸມ.ນອກຈາກນັ້ນ,ບັນດາພະນັກງານປົກກະຕິທີ່ຮັບສະໝັກກໍໄດ້ຮັບເງິນເດືອນ.

(b) ແບ່ງປັນນໍ້າ

ຈຸດປະສົງຂອງການຄຸ້ມຄອງດຳເນີນງານໝູນໃຊ້ບັນດາໂຄງການວັດສະດຸຈຳເປັນຂອງໂຄງການຊົນລະປະທານແບ່ງປັນນໍ້າ(ອ່າງເກັບນໍ້າ,ຮ່ອງສົ່ງນໍ້າທີ່ສຳຄັນ)ຈະໄດ້ປະຕິບັດໂດຍພະນັກງານທີ່ຄະນະກຳມະການປົ່ງ.

ຖ້າມີເຫດການແຫ້ງແລ້ງເກີດຂຶ້ນເຖິງວ່າໄດ້ເພີ່ມນໍ້າຈາກແຕ່ລະອ່າງ(ອ່າງເກັບນໍ້າ)ແຕ່ວ່າປະລິມານນໍ້າໃນແມ່ນໍ້າຍັງບໍ່ພໍເພື່ອຕອບສະໜອງປະລິມານນໍ້າທີ່ອະນຸຍາດທີ່ໄດ້ຮັບແມ່ນພະນັກງານຮັບຜິດຊອບແບ່ງປັນນໍ້າຈະປ່ຽນການແບ່ງປັນນໍ້າ.ການປ່ຽນແປງວິທີແບ່ງປັນນໍ້ານີ້ແມ່ນຄະນະກຳມະການເປັນຜູ້ຕັດສິນ,ພະນັກງານສືບຕໍ່ໝູນໃຊ້ຮ່ອງສົ່ງນໍ້າຕາມກຳນົດທີ່ມີ.

(c) ການກໍ່ສ້າງ

ພະນັກງານຮັບຜິດຊອບກໍ່ສ້າງຈະສືບຕໍ່ກໍ່ສ້າງບັນດາໂຄງການຊົນລະປະທານເຊັ່ນຮ່ອງສົ່ງນໍ້າຂະໜາດນ້ອຍບໍ່ຢູ່ໃນບັນຊີຂອງເຂດປັບປຸງທີ່ດິນຂອງໂຄງການແຫ່ງຊາດຫຼືໂຄງການຂັ້ນແຂວງ,ນະຄອນ.ຖ້າວ່າເຂດປັບປຸງທີ່ດິນສືບຕໍ່ກໍ່ສ້າງບັນດາໂຄງການຕາມວິທີທາງ “ຈັດຕັ້ງບໍລິຫານ” ແມ່ນສະເລ່ຍທຶນຊ່ວຍເຫຼືອຈາກລັດແລະອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນແຕ່ລະແຂວງແລະນະຄອນ,ຕໍ່າແຕ່ວ່າຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອທຶນກໍ່ສ້າງ.ດັ່ງນັ້ນ,ມີກໍລະນີເຂດປັບປຸງທີ່ດິນສືບຕໍ່ກໍ່ສ້າງບັນດາໂຄງການຊົນລະປະທານຂະໜາດນ້ອຍບັນດາໂຄງການບໍ່ຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການເພື່ອກາຍເປັນໂຄງການແຫ່ງຊາດຫຼືຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນນະຄອນ.

ເຂດປັບປຸງທີ່ດິນປະຕິບັດວຽກງານປະຕິຮູບໂຄງການຊົນລະປະທານທີ່ໄດ້ມອບໂອນວຽກງານຫຼືມອບໂອນການບໍລິການ.ເຂດປັບປຸງທີ່ດິນຈະສືບຕໍ່ຮັກສາບັນດາຮ່ອງສົ່ງນໍ້າແລະສ້ອມແປງ(ຂະໜາດນ້ອຍ)ບັນດາໂຄງການຊົນລະປະທານທີ່ສຳຄັນ.ວຽກງານຊຸດຕິນ,ຕັດຫຍ້າທີ່ບັນດາຮ່ອງສົ່ງນໍ້າຈະຖືກບັນດາສະມາຊິກປະຕິບັດພາຍໄຕ້ຮູບແບບຮ່ວມແຮງງານ.

ຮູບ 2.4 ຮູບພາຍຄະນະກຳມະການບໍລິຫານ

ການສ້ອມແປງຂະໜາດໃຫຍ່ຈະຖືກປະຕິບັດດ້ວຍແນວທາງລົງທະບຽນໂຄງການ ປັບປຸງທີ່ດິນ(ໂຄງການກໍ່ສ້າງບັນດາໂຄງການຊົນລະປະທານ).

3.4 ອົງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນລຸ່ມຂອງເຂດປັບປຸງທີ່ດິນ

ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນ, ວຽກງານການຄຸ້ມຄອງບັນດາໂຄງການຊົນລະປະທານຖືກເປີດ ເຜີຍຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຂອງເຂດປັບປຸງທີ່ດິນກ່ຽວກັບພື້ນຖານຈະໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ບັນດນເຂດປັບປຸງທີ່ ດິນ, ບັນດາເຂດປັບປຸງທີ່ດິນຈະປະຕິບັດບັນດາໜ້າທີ່ບໍລິຫານ.

ເຖິງວ່າ, ໃນຕົວຈິງຍັງມີອົງການບໍລິຫານຂັ້ນລຸ່ມ ໂດຍເຂດປັບປຸງທີ່ດິນກຳນົດແລະບັນດາສະຫະກອນຊາວກະສິກອນຂອງທ້ອງຖິ່ນ, ອື່ນໆ... ຄຸ້ມຄອງບັນດາຮ່ອງສົ່ງນໍ້າສາຂາຂັ້ນລຸ່ມບັນດາໂຄງການພື້ນຖານ(ອ່າງສົ່ງນໍ້າ, ຮ່ອງສົ່ງນໍ້າທີ່ສຳຄັນ, ອື່ນໆ...) ຕາມປະລິມານ: ຮ່ອງສົ່ງນໍ້າສາຂາຂັ້ນໜຶ່ງຫຼືຂັ້ນສອງ.

ພາກທີ 4 ຄ່າທຳນຽມສະມາຄົມ(ຄ່າທຳນຽມຊົນລະປະທານ)

4.1 ເກັບຄ່າທຳນຽມ

ເຂດປັບປຸງທີ່ດິນສາມາດເກັບເງິນ, ສິ່ງຂອງຫຼືແຮງງານຕໍ່ກັບບັນດາສະມາຊິກທີ່ມີດິນໃນເຂດປັບປຸງທີ່ດິນເພື່ອນຳໃຊ້ໃນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ແກ່ໂຄງການທີ່ຖືກບັນທຶກໃນກົດລະບຽບການເກັບຄ່າທຳນຽມນີ້ຈະຖືກຖາມອີງໃສ່ບັນດາຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບຄືເນື້ອທີ່ດິນ, ປະລິມານນໍ້ານຳໃຊ້ແລະຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນໆ.

ອີງໃສ່ມາດຕາ 36 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນ, ການເກັບເງິນສາມາດມອບໃຫ້ອຳນາດການປົກຄອງເມືອງແຂວງຕໍ່ກັບລາຍໄດ້ທີ່ຄົງທີ່(4% ມູນຄ່າທັງໝົດທີ່

ເກັບໄດ້). ໃນກໍລະນີລ່າຊ້າໃນການຈ່າຍເງິນສາມາດຮຽກຮ້ອງອຳນາດການປົກຄອງເມືອງແຂວງຈັດການບັນດາຄວາມຜິດຈ່າຍຊ້າຕາມກົດໝາຍ(ມາດຕາ 39

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນ). ແຕ່ວ່າສ່ວນໃຫຍ່ບັນດາເຂດປັບປຸງທີ່ດິນລ້ວນແຕ່ຈັດການເອງໃນການຈ່າຍຄ່າລ່າຊ້າພາຍໃນຂອງຕົນ. ເວົ້າອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ສາມາດ “ເກັບຄ່າຄຳນຽມຈຳເປັນ” ຄ້າຍຄືກັບພາສີ.

4.2 ຄ່າທຳນຽມປົກກະຕິແລະຄ່າທຳນຽມການພິເສດ

ມີ 2

ປະເພດຄ່າທຳນຽມທີ່ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ດິນນຳໃຊ້ຕໍ່ກັບສະມາຊິກນັ້ນຄືຄ່າທຳນຽມປົກກະຕິແລະຄ່າທຳນຽມການພິເສດ.

ຄ່າທຳນຽມປົກກະຕິແມ່ນລາຍໄດ້ຈາກສະມາຊິກເພື່ອມາທົດແທນບັນດາຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການບໍລິຫານທຸກມື້ບັນດາໂຄງການຊົນລະປະທານແລະບໍລິຫານອົງການທີ່ເຂດປັບປຸງທີ່ດິນດຳເນີນການ.

ຄ່າທຳນຽມການພິເສດແມ່ນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຈາກຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ(ສະມາຊິກທີ່ເປັນ=ຊາວກະສິກອນ)ບັນດາຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ບໍ່ສາມາດຈ່າຍໝົດດ້ວຍເງິນຊ່ວຍເຫຼືອທຶນແຮງງານໃນກໍລະນີປະຕິບັດການກໍ່ສ້າງເຊັ່ນສ້າງໃໝ່, ແທນທີ່, ປັບປຸງ.

4.3 ເງື່ອນໄຂສໍາລັບຄ່າທໍານຽມແລະວິທີການເກັບ

ເອກະສານແນະນຳປະຕິບັດຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງທີ່ດິນແຈ້ງການການນໍາໃຊ້ຂໍ້ກຳນົດການເກັບຄ່າທໍານຽມແບບເໝາະສົມມີລັກສະນະເປັນທຳແລະມີການຊັກນໍາໃນສະເລ່ຍເນື້ອທີ່ດິນຮັບຜົນປະໂຫຍດແລະສະເລ່ຍນໍ້າທີ່ໃຊ້.

ລະດັບຄ່າທໍານຽມທຳມະດາໄດ້ນໍາໃຊ້ຕາມເນື້ອທີ່ດິນຮັບຜົນປະໂຫຍດ.ລະດັບພາສີມີຫຼາຍປະເພດຕາມແຕ່ລະເຂດຕໍ່ກັບເນື້ອທີ່ນໍາໃຊ້ໃນຕົວຢ່າງ(7.000 ເຮັກຕາ)ລະດັບການຈ່າຍຄ່າທໍານຽມຈະແມ່ນ 50.000ເຢັນ/ເຮັກຕາໃນໜຶ່ງປີ.ລະດັບຄ່ານີ້ເທົ່າກັບ 5% ລະດັບລາຍຮັບໃນເນື້ອທີ່ການປູກຝັງ.

ຄ່າທຽມພິເສດ(ຈ່າຍຄືນຄ່າກໍ່ສ້າງ)ກັບກັນຈະຖືກຖາມຕາມລາຍໄດ້ທີ່ໄດ້ຮັບແລະມັກມີຄວາມແຕກຕ່າງຕາມຄ່າກໍ່ສ້າງ.

ເຖິງວ່າ,ການນໍາໃຊ້ຄ່າທໍານຽມທຳມະດາຫຼັງຈາກເຂດປັບປຸງທີ່ດິນສະໜອງນໍ້າມັກນໍາໃຊ້ຄ່າທໍານຽມຕາມສະເລ່ຍເນື້ອທີ່ດິນ.ຕໍ່ກັບໂຄງການປ່ຽນແທນເຄື່ອງຈັກນໍາໃຊ້ເຊັ່ນກັນ.

[ອະທິບາຍເພີ່ມເຕີມ 5: ລາຍຮັບນອກຈາກຄ່າສະມາຊິກ]

ນອກຈາກຄ່າທໍານຽມສະມາຊິກເກັບຈາກສະມາຊິກ,ເຂດປັບປຸງທີ່ດິນຍັງມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດັ່ງລຸ່ມນີ້:

(1) ລາຍຮັບຈາກກິດຈະກຳ

-

ຄ່ານໍາໃຊ້ຂອງວຽກງານອຸປະກອນປັບປຸງທີ່ດິນ(ໂຄງການຊົນລະປະທານ)ເຂົ້າໃນຈຸດປະສົງອື່ນ(ຊົນລະປະທານ ນໍ້າເຖິງຮ່ອງສົ່ງນໍ້າ,ນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ(ຂົວ,ທໍ່ນໍ້າ,ທໍ່ແກຣ,ສາຍໄຟ)),ອື່ນໆ...

(2) ຊ່ວຍເຫຼືອ

-

ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອຕໍ່ກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງທີ່ອຳນາດການປົກຄອງເມືອງແຂວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ(ເງິນຄ່າໄຟຈັກສູບ,ຊຸດແມ່ນໍ້າ, ໂຄງການປູກປ່າພັດທະນາຕົ້ນນໍ້າ,ອື່ນໆ...)

-

ຄ່າພົວພັນຈາກບັນດາໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ(ຮ່ວມມືຮັກສາແມ່ນໍ້າ,ຮ່ວມມືກິດຈະກຳນໍາໃຊ້ຊົນລະປະທານກະສິກຳ)

ພາກທີ 5 ອົງການຈັດຕັ້ງຊົນລະປະທານຂະໜາດນ້ອຍ

ໃນສ່ວນກ່ອນນີ້ພວກເຮົາໄດ້ອະທິບາຍກ່ຽວກັບລະບົບແລະໜ້າທີ່ຂອງເຂດປັບປຸງທີ່ດິນພິເສດອົງໃສ່ຕົວຢ່າງແມ່ນເຂດປັບປຸງທີ່ດິນຂະໜາດໃຫຍ່ເນື້ອທີ່ຊົນລະປະທານຫຼາຍກວ່າ 5000 ເຮັກຕາ,ຈຳນວນສະມາຊິກຫຼາຍກວ່າ 7000 ຄົນ). ເຖິງວ່າ, ເຂດປັບປຸງທີ່ດິນຕໍ່ກັບຂະໜາດໃຫຍ່ນີ້ແມ່ນ ໂຄງການແຫ່ງຊາດໂດຍກະຊວງກະສິກຳ

ນອກນີ້,

ບັນດາການເຄື່ອນໄຫວຂອງເຂດປັບປຸງທີ່ດິນຂະໜາດໃຫຍ່ເຊັ່ນ ໂຄງການສົ່ງນໍ້າຂະໜາດໃຫຍ່(ທີ່ສົ່ງນໍ້າ, ເຄື່ອງສູມ)ເພື່ອສົ່ງນໍ້າຈາກແມ່ນໍ້າຫຼືຄຸ້ມຄອງບັນດາຮ່ອງສົ່ງນໍ້າແລະຮ່ອງແບາງນໍ້າຂະໜາດໃຫຍ່ກ່ວາຈະເປັນພະນັກງານຮັບຜິດຊອບທີ່ເຂດປັບປຸງທີ່ດິນຮັບສະໝັກແລະ

ສືບຕໍ່.ການຄຸ້ມຄອງບັນດາຮ່ອງສົ່ງນໍ້າ(ຮ່ອງລະດັບ 2,3

ແລະ4) ໂດຍແມ່ນບັນດາອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຂອງແຕ່ລະເຂດຮັບຜົນປະໂຫຍດເປັນຜູ້ປະຕິບັດ.

ທຸກໜ່ວຍງານນີ້ຈະຖືກບໍລິຫານຕາມການຮ່ວມແຮງ(ວັນທີ່ເຮັດວຽກ)ແລະຄ່າທຳນຽມຂອງສະມາຊິກ.

ອົງການຈັດຕັ້ງຊົນລະປະທານຂອງຫຼາຍປະເທດທີ່ກຳລັງພັດທະນາມີຂະໜາດນ້ອຍ (100-

1000ເຮັກຕາ)ບັນດາອົງການຊົນລະປະທານຂະໜາດນ້ອຍແບບນີ້(ເຊັ່ນ

ເຂດປັບປຸງທີ່ດິນ)ແມ່ນອົງການຊົນລະປະທານກະສິກຳທີ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງທີ່ສາຂາຂັ້ນລຸ່ມຂອງລະບົບຮ່ອງສົ່ງ

ນໍ້າຫຼາຍຂັ້ນຂອງເຂດປັບປຸງທີ່ດິນຂະໜາດໃຫຍ່ຢູ່ທີ່ປະເທດຍີ່ປຸ່ນ.ບັນດາຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ພົວພັນກັນ

ກ່ຽວກັບທັງໝົດໃນຄຸ້ມຄອງຊົນລະປະທານແລະບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງຊົນລະປະທານຕາມຮູບແບບມີການເຂົ້າ

ຮ່ວມນອງຊາວສະສິກອນ(PIM).

ຍ້ອນບັນດາອົງການຊົນລະປະທານຂະໜາດນ້ອຍນີ້ບໍ່ມີຄວາມຕ້ອງການຮັບສະໝັກພະນັກງານວິຊາການ

ເຊັ່ນເຂດປັບປຸງທີ່ດິນຂະໜາດໃຫຍ່ແລະຍ້ອນບໍ່ຕ້ອງການມີທ້ອງການແລະປະຕິບັດວຽກກ່ຽວກັບການຄຸ້ມ

ຄອງຊົນລະປະທານ.ເຖິງວ່າໃນກໍລະນີນີ້,ຍ້ອນປະຊາຊົນບໍ່ແມ່ນອາສາສະໝັກດັ່ງນັ້ນສະມາຊິກທຸກຄົນຂອງ

ອົງການຊົນລະປະທານພ້ອມກັບບັນດາຜົນປະໂຫຍດທີ່ຕອບສະໜອງນໍ້າໃຊ້ຈຳຕ້ອງປະຕິບັດພັນທະຈ່າຍ

ຄ່າສະມາຄົມທີ່ຈຳເປັນຮ່ວມແຮງງານວັນເຮັດວຽກ(ແຮງງານ)ໃຫ້ແກ່ວຽກແບ່ງປັນນໍ້າແລະຄຸ້ມຄອງຮັກ

ສາ.ອົງການຊົນລະປະທານກະສິກຳຂອງຍີ່ປຸ່ນແຕ່ກ່ອນໄດ້ກາຍເປັນອົງການມີຫຼາຍຂັ້ນທີ່ມີເຄົ້າ(ໜ່ວຍງານ)

ແມ່ນຮ່ວມໝູ່ສະມາຄົມ

“ໝູ່ບ້ານ”,ໜ່ວຍງານທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດໃນສັງຄົມເພື່ອຄຸ້ມຄອງການດຳເນີນການຂອງຊົນລະປະທານ.

ສ່ວນທີ 3 ຊົນລະປະທານໃນກະສິກຳທີ່ປະເທດຍີ່ປຸ່ນ

ພາກທີ 1 ວຽກງານຊົນລະປະທານໃນກະສິກຳ

1.1 ກົກເຄົ້າຂອງນ້ຳ

ກົກເຄົ້າຂອງນ້ຳຢູ່ນີ້ເວົ້າລວມເພື່ອຊີ້ໃຫ້ເຫັນນ້ຳສ້າງ,ນ້ຳຢູ່ແມ່ນ້ຳ. ຢູ່ທີ່ຍີ່ປຸ່ນເກືອບທັງໝົດນ້ຳທີ່ໃຊ້ແມ່ນນ້ຳໃນແມ່ນ້ຳ,ໜ້ອຍສຸດຈະໃຊ້ນ້ຳສ້າງ(ເຖິງວ່າກໍ່ມີກໍລະນີນ້ຳໃຊ້ນ້ຳສ້າງເພື່ອຜະລິດນ້ຳສະອາດຫຼືນ້ຳທີ່ໃຊ້ໃນອຸດສະຫະກຳ.ນີ້ແມ່ນຈຸດພິເສດຂອງຊົນລະປະທານຂອງຍີ່ປຸ່ນ. ກໍ່ຄ້າຍຄືກັບບັນດາປະເທດອື່ນໆ,ຢູ່ຍີ່ປຸ່ນສາຍນ້ຳໄຫຼໃນແມ່ນ້ຳພ້ອມກັບນ້ຳສ້າງໄຫຼຢູ່ລຸ່ມດິນຖີວ້າເປັນແມ່ນນ້ຳສ້າງເບິ່ງຕາມພາບລວມແລະການບໍລິຫານການເມືອງ.

1.2 ວຽກງານຊົນລະປະທານໃນກະສິກຳ

ວຽກງານຊົນລະປະທານໃນກະສິກຳມີຫຼາຍປະເພດຈາກກົກເຄົ້າຮອດທ້າຍນ້ຳ,ໃນພາກນີ້ພວກເຮົາຈະສະເໜີກ່ຽວກັບໂຄງການທີ່ສຳຄັນ.

(1) ໂຄງການກັກເກັບນ້ຳ

ແມ່ນໂຄງການແນໃສ່ເພີ່ມປະລິມານນ້ຳໃນແມ່ນ້ຳ,ເພີ່ມປະລິມານນ້ຳກັກເກັບ.

ນອກຈາກອ່າງ(ອ່າງເກັບນ້ຳ),ອ່າງເກັບນ້ຳຍັງມີບັນດາໂຄງການກວດກາລະດັບນ້ຳໃນອ່າງຂອງອ່າງທີ່ມີຄວາມສາມາດເກັບກັກນ້ຳ,ໂຄງການກວດກາໃນພື້ນທີ່ຫຼັງອ່າງປະຕູແມ່ນ້ຳມີຄວາມສາມາດຄ້າຍຄືອ່າງເຄົ້ານ້ຳ,ໂຄງການກໍ່ສ້າງອ່າງນ້ຳຈືດໃນພື້ນທີ່ທີ່ບໍ່ ທັນມີມີບົດບາດຄ້າຍຄືອ່າງເກັບນ້ຳ.

ກະຊວງທີ່ດິນ,ໜ່ວຍງານພື້ນຖານແລະຄົມມະນາຄົມພ້ອມກັບໜ່ວຍງານພັດທະນາຊັບພະຍາກອນຂອງຍີ່ປຸ່ນສືບຕໍ່ກໍ່ສ້າງບັນດາອ່າງເກັບນ້ຳ.

ກະຊວງກະສິກຳ,ປ່າໄມ້ແລະການປະມົງແລະອຳນາດການປົກຄອງແຕ່ລະແຂວງ,ນະຄອນສືບຕໍ່ກໍ່ສ້າງບັນດາອ່າງເກັບນ້ຳເພື່ອນຳໃຊ້ໃຫ້ແກ່ກະສິກຳໃນຫຼາຍກໍລະນີການຄຸ້ມຄອງບັນດາອ່າງນີ້ບໍ່ແມ່ນເຂດປັບປຸງທີ່ດິນແຕ່ແມ່ນບັນດາໜ່ວຍງານຂອງລັດປະຕິບັດ.

(2) ວຽກງານເອົານ້ຳ

ໃນວຽກງານເອົານ້ຳມີເຄື່ອງສູບນ້ຳໃຊ້ເພື່ອເອົານ້ຳຈາກອ່າງແລະແມ່ນ້ຳ.ຢູ່ຍີ່ປຸ່ນ,ກະຊວງກະສິກຳ,ປ່າໄມ້ແລະການປະມົງມັກນຳໃຊ້ສັບ “ໂອງເອົານ້ຳ”,ແຕ່ໃນກະຊວງທີ່ດິນ,ໜ່ວຍງານພື້ນຖານແລະຄົມມະນາຄົມແລະໜ່ວຍງານພັດທະນາຊັບພະຍາກອນນ້ຳມັກໃຊ້ສັບ “ອ່າງເອົານ້ຳ”.

[ອະທິບາຍເພີ່ມເຕີມ 6: ຄຳສັບໃນວຽກງານເອົານ້ຳ] ເມື່ອສະແດງດ້ວຍພາສາອັງກິດ (ພາສາກາງ), ນອກຈາກສັບເຕັກນິກ “head works”, ບັນດາສັບເຕັກນິກອື່ນໆເຊັ່ນ “diversion dam/ diversion weir/ barrage”

ກໍ່ຖືກນໍາໃຊ້ໃນຂົງເຂດແຕກຕ່າງກັນດັ່ງນັ້ນຕ້ອງໄດ້ໃສ່ໃຈປ້ອງກັນການເຂົ້າໃຈຜິດ.

(3) ວຽກງານຮ່ອງສົ່ງນໍ້າ

ຄຽງຂ້າງບັນດາວຽກງານສົ່ງນໍ້າ, ວຽກງານແບ່ງປັນແລະແຈກຈ່າຍນໍ້າຍັງມີວຽກງານສໍາຮອງເຊັ່ນປະຕູກວດກາ, ປະຕູປ່ອຍນໍ້າ, ອ່າງລະບາຍ (ປ່ອນລະບາຍນໍ້າ) ຕືກແບ່ງປະເພດເປັນຈຸດຮ່ອງສົ່ງກາງແຈ້ງແລະທໍ່ນໍ້າ. ອຸໂມງສົ່ງນໍ້າແລະ siphon ບັນກໍ່ຂຶ້ນກັບການແບ່ງປະເພດນີ້.

ບັນດາຮ່ອງສົ່ງນໍ້າທີ່ສໍາຄັນແລະສາຂາມີຂະໜາດໃຫຍ່ຢູ່ປຸ່ນຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນໂຄງການປັບປຸງທີ່ດິນ, ເວົ້າລວມແມ່ນໂຄງການແຫ່ງຊາດຫຼືໂຄງການລະດັບແຂວງ, ເມືອງ.

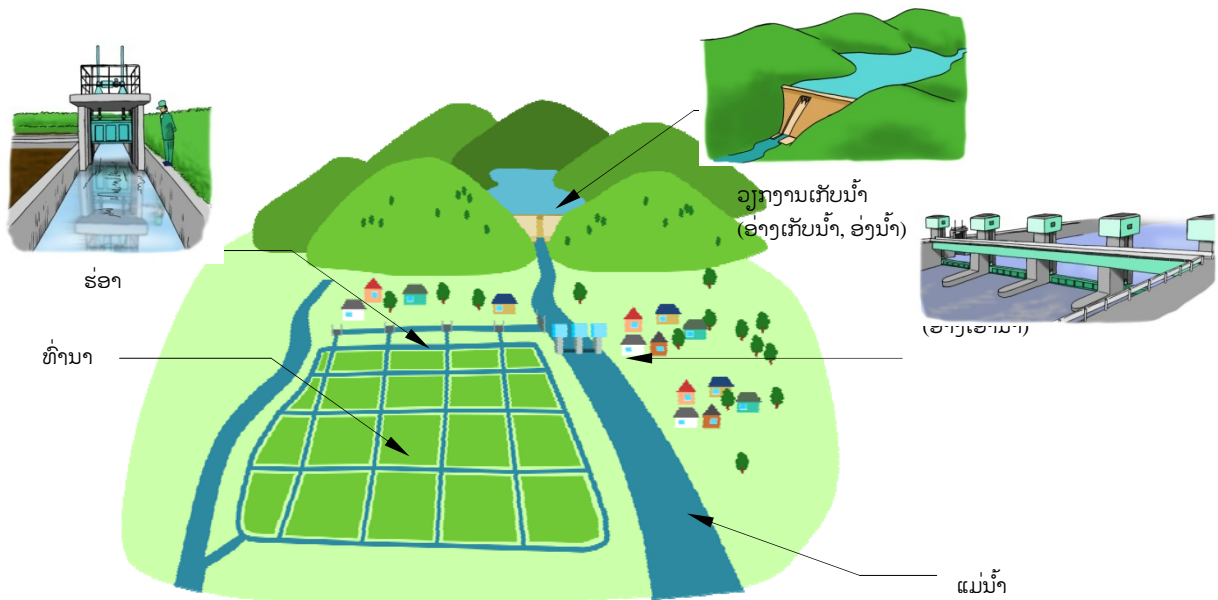
ບັນດາຮ່ອງສົ່ງນໍ້າມີຂະໜາດນ້ອຍສົ່ງນໍ້າເຂົ້ານາມັກບໍ່ຢູ່ໃນຂົງເຂດຂອງໂຄງການຊົນລະປະທານແຕ່ຖືກກໍ່ສ້າງໃນຂົງເຂດໂຄງການລວບລວມທີ່ດິນ^(*).

(4) ວຽກງານຊົນລະປະທານໃນຂົງເຂດ

ຢູ່ປຸ່ນ, ໃນບັນດາໂຄງການລວບລວມທີ່ດິນ, ມີເຂດທີ່ເຂົາເຈົ້າໃຊ້ທໍ່ (ທໍ່ນໍ້າ)

ແທນຮ່ອງບໍ່ນໍ້າເພື່ອສົ່ງນໍ້າຊົນລະປະທານໂດຍກົງເຂົ້ານາ. ໃນນາມີການຕິດຕັ້ງທໍ່ນໍ້າ, ນໍ້າຊົນລະປະທານສະໜອງໃຫ້ນາຈະໄດ້ສະໜອງຈາກທໍ່ຄືນໍ້າປະປາ.

ນອກນັ້ນ, ເພື່ອລຸດຜ່ອນການຄຸ້ມຄອງນໍ້າ, ມີນາທີ່ຕິດຕັ້ງເຄື່ອງກວດກາລະດັບອັດຕະໂນມັດເພື່ອປັບປຸງລະດັບນໍ້າໃນນາ.

ຮູບ 3.1. ຮູບພາບວຽກງານຊົນລະປະທານ

* 4 ຈຸດສຸມຂອງໂຄງການນາທີ່ມີຂະໜາດນ້ອຍແລະແຈກຢາຍ, ການກໍ່ສ້າງຮ່ອງຊົນລະປະທານຂະໜາດແລະການກະຈາຍ, ການຄອງຊົນລະປະທານເຊື່ອມຕໍ່ໂດຍກົງກັບນາແລະຖະໜົນກະສິກໍາ

ພາກທີ 2 ຄຸ້ມຄອງຊົນລະປະທານໃນລະດັບອ່າງນໍ້າ

2.1 ແຈກຈ່າຍຊັບພະຍາກອນນໍ້າ

ກໍລະນີອົງການໃດໜຶ່ງເຊັ່ນເຂດປັບປຸງທີ່ດິນນໍາໃຊ້ນໍ້າຫຼືອໍານາດການປົກຄອງແຂວງ, ເມືອງນໍາໃຊ້ເຄົ້າແມ່ນໍ້າເປັນເຄົ້ານໍ້າສະອາດໄດ້ແພ່ຫຼາຍ. ຢູ່ຍີ່ປຸ່ນ, ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງແມ່ນໍ້າຄຸ້ມຄອງເຄົ້ານໍ້າໃນແມ່ນໍ້າ(ກົມແມ່ນໍ້າຂຶ້ນກັບກະຊວງທີ່ດິນ, ໜ່ວຍງານພື້ນຖານແລະຄົມມະນາຄົມ) ຄຸ້ມຄອງການສະໜອງນໍ້າຕໍ່ກັບບັນດາຜູ້ທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການໃຊ້ນໍ້າຕາມສິດທິໃນການໃຊ້ນໍ້າ.

ກ່ຽວພັນກັບປະລິມານນໍ້າໃນການນໍາໃຊ້ນໍ້າແລະຈຸດປະສົງຂອງຊົນລະປະທານ, ຍີ່ປຸ່ນນໍາໃຊ້ແນວທາງໃນນັ້ນປະລິມານນໍ້າທີ່ອະນຸມັດນໍາໃຊ້ໃນແຕ່ລະໄລຍະຊົນລະປະທານທີ່ເໝາະສົມກັບການກໍາເນີດ(ແຕ່ລະໄລຍະ)ຂອງເຂົ້າ.

[ອະທິບາຍເພີ່ມເຕີມ 7: ປະລິມານນໍ້າໃນສິດນໍາໃຊ້ນໍ້າໃນຈຸດປະສົງຊົນລະປະທານ]

ໃນສົງຄາມແລະຫຼັງສົງຄາມ, ຢູ່ຍີ່ປຸ່ນເຂົ້າເຈົ້ານໍາໃຊ້ເສັ້ນສະແດງປະລິມານນໍ້າສູງສຸດອະນຸຍາດໃຫ້ເອົາໃນໜຶ່ງມື້.

ເຖິງວ່າ, ກະສິກໍາແລະຕົວເມືອງນັບມື້ນັບຂະຫຍາຍຕົວເພີ່ມຂຶ້ນໃນຄວາມຕ້ອງການໃໝ່ກ່ຽວກັບນໍ້າໃຊ້, ພ້ອມກັບການບັງຄັບຕ້ອງໄດ້ສະໜອງນໍ້າໃຫ້ແກ່ເຂດທີ່ແຫ້ງແລ້ງດ້ວຍບັນດາອ່າງນໍ້າເຊັ່ນກໍລະນີ TVA

ຢູ່ອາເມລິກາ, ຖ້າວ່າມີແຕ່ກວດກາສິດການໃຊ້ນໍ້າຊົນລະປະທານຕໍ່ກັບນໍ້າສິ່ງເຖິງທົ່ງພຽງມີປະລິມານຜ່ານປະລິມານນໍ້າສູງສຸດທີ່ອະນຸຍາດຕໍ່ມື້. ແມ່ນບໍ່ສາມາດກັກເກັບປະລິມານໜ້ອຍສຸດຂອງແມ່ນໍ້າ. ດັ່ງນັ້ນຕ້ອງມີການແບ່ງປັນຢ່າງລະອຽດເວລາຊົນລະປະທານເປັນໄລຍະສັ້ນ, ເສັ້ນສະແດງການກັກເກັບນໍ້າອະນຸຍາດໃຫ້ແກ່ສິດໃນການໃຊ້ນໍ້າໃນຈຸດປະສົງຊົນລະປະທານພາຍໃຕ້ປະລິມານທີ່ກໍານົດເອົານໍ້າໃນແຕ່ລະໄລຍະແລະປະລິມານອະນຸມັດທັງໝົດຂອງແຕ່ລະປີ.

2.2 ຍາມປົກກະຕິແລະຍາມແຫ້ງແລ້ງຜິດປົກກະຕິ

ອີງໃສ່ລະດັບສິດໃນການນໍາໃຊ້ນໍ້າ, ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງແມ່ນໍ້າ(ກົມແມ່ນໍ້າຂຶ້ນກັບກະຊວງທີ່ດິນ, ໜ່ວຍງານພື້ນຖານແລະຄົມມະນາຄົມ) ຈະຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາການນໍາໃຊ້ນໍ້າ. ເວລາໃດທີ່ນໍ້າໄດ້ຖືກອະນຸມັດເອົາໃນລະດັບສິດການນໍາໃຊ້ນໍ້າຈະຖືກປ່ອຍລົງລຸ່ມແມ່ນຜູ້ທີ່ມີສິດນໍາໃຊ້ນໍ້າສາມາດເອົານໍ້າໃນລະດັບທີ່ໄດ້ອະນຸຍາດ.

ເຖິງວ່າ, ໃນກໍລະນີແຫ້ງແລ້ງເມື່ອບໍ່ສາມາດເອົານໍ້າໄດ້ພຽງພໍເທົ່າສິດໃນການນໍາໃຊ້ນໍ້າ, ມາດຕາການຮັບມືແມ່ນມາດຕະການປັບປຸງປະລິມານນໍ້າກັກເກັບເມື່ອແຫ້ງແລ້ງ.

ລະດັບການປັບປຸງປະລິມານນໍ້າເມື່ອແຫ້ງແລ້ງໂດຍໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງແມ່ນໍ້າໃນກໍລະນີທີ່ອາດເກີດເຫດການປະລິມານແມ່ນໍ້າຕໍ່າກວ່ານໍ້າກັກເກັບສາມາດເອົາຕາມສິດນໍາໃຊ້ນໍ້າ.

ຫຼັງຈາກລະບົບປັບປຸງປະລິມານນໍ້າເມື່ອແຫ້ງແລ້ງ, ແຕ່ລະຝ່າຍມີສິດເອົານໍ້າ(ຜູ້ນໍາໃຊ້ນໍ້າ) ສືບຕໍ່ປຶກສາກ່ຽວກັບແນວທາງແກ້ໄຂ, ອີງຕາມຄວາມເຫັນດີທີ່ໄດ້ຮັບຫຼັງການປຶກສາ, ແຕ່ລະຝ່າຍຈະສືບຕໍ່ປັບປຸງດ້ວຍ

ການຫຼຸດຜ່ອນການກັກເອົານໍ້າ.ກົດໝາຍຍີ່ປຸ່ນກຳນົດໄວ້ວ່າໃນກໍລະນີບໍ່ສາມາດປັບປຸງໄດ້ດ້ວຍການປົກສາລະຫວ່າງແຕ່ລະຝ່າຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງແມ່ນໍ້າຈະຮັບຜິດຊອບແກ້ໄຂ, ຄຽງຄູ່ກັບສ່ວນໃຫຍ່ໃນກໍລະນີໃນຕົວຈິງລ້ວນແລ້ວປັບປຸງດ້ວຍການປົກສາ.

ພາກທີ 3 ການຄຸ້ມຄອງຊົນລະປະທານຂອງເຂດປັບປຸງທີ່ດິນ(ໂດຍກົງ)

3.1 ຂົງເຂດຄຸ້ມຄອງຮ່ອງສົ່ງນໍ້າຂອງເຂດປັບປຸງທີ່ດິນ

ວິທີການຄຸ້ມຄອງຫຼັງຈາກສຳເລັດວຽກງານຊົນລະປະທານບັນທຶກລະອຽດໃນ “ແຜນການຄຸ້ມຄອງ, ຮັກສາວຽກງານປັບປຸງທີ່ດິນ” ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນເມື່ອລົງທະບຽນໂຄງການ. ທຳມະດາແລ້ວ, ກະຊວງກະສິກຳ, ປ່າໄມ້ແລະການປາມົງແລະອຳນາດການປົກຄອງແຕ່ລະແຂວງ, ນະຄອນຈະມອບໃຫ້ເຂດປັບປຸງທີ່ດິນຄຸ້ມຄອງບັນດາໂຄງການຊົນລະປະທານ ນອກຈາກໂຄງການພິເສດ.

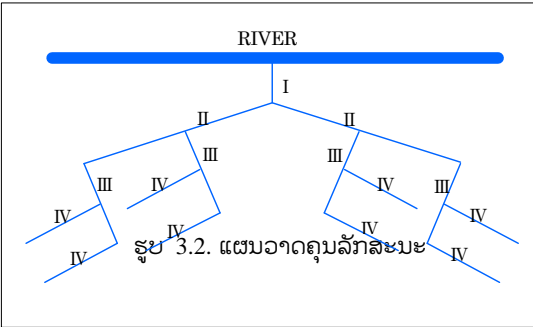
ເຂດປັບປຸງທີ່ດິນເປັນເຈົ້າຂອງເນື້ອທີ່ພັນໆເຮັກຕາຂອງທີ່ງ່າຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກຊົນລະປະທານບໍ່ພຽງແຕ່ຄຸ້ມຄອງຮ່ອງສົ່ງນໍ້າທີ່ສຳຄັນເຊັ່ນວຽກສົ່ງນໍ້າ(ອ່າງສົ່ງນໍ້າ) ຍັງຖືກມອບສິດຄຸ້ມຄອງ(ມອບວຽກ) ລວມທັງສາຂາຂອງຮ່ອງສົ່ງນໍ້າແລະປາຍນໍ້າ.

ແຕ່ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ, ເນື້ອໃນການຄຸ້ມຄອງ, ບຳລຸງຮັກສາ (ພະນັກງານ) ເຂດປັບປຸງທີ່ດິນໂດຍກົງໄດ້ປະຕິບັດກ່ອນສົງຄາມແລະທີ່ຜ່ານມາພຽງແຕ່ສົ່ງນໍ້າຂອງຮ່ອງສົ່ງນໍ້າຕົ້ນຕໍຢູ່ຕົ້ນນໍ້າແລ່ແຈກຈ່າຍໄປຫາຮ່ອງສົ່ງນໍ້າສາຂາທີ່ຄຸ້ມຄອງປະຈຸບັນ, ຮັກສາໂດຍຫຼາຍອົງການຈັດຕັ້ງຊົນລະປະທານ.

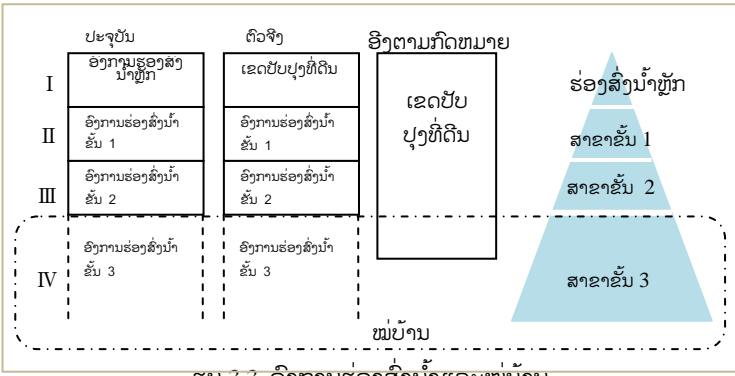
ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈງ່າຍກ່ຽວກັບການອົງການຈັດຕັ້ງຫຼາຍຂັ້ນຂອງລະບົບຊົນລະປະທານ, ຮູບລຸ່ມສຸດເບື້ອງຊ້າຍແຜນວາດທີ່ຕັ້ງຮ່ອງສົ່ງນໍ້າຂອງເຂດປັບປຸງທີ່ດິນກັບຂະໜາດພັນໆເຮັກຕາຂອງທີ່ດິນໃນປະເທດຍີ່ປຸ່ນ.

ໃນເຂດພື້ນທີ່ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການຊົນລະປະທານເຈົ້າຂອງແຫຼ່ງນໍ້າຄືໃນຮູບມີບັນດາອົງການຂັ້ນລຸ່ມຫຼາຍຂັ້ນມີໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງ, ບຳລຸງຮັກສາຮ່ອງສົ່ງນໍ້າໃນແຕ່ລະໄລຍະແຕກຕ່າງກັນ(ລະດັບ). ນອກຈາກນັ້ນ, ເພື່ອຮັກສາວຽກງານການຈັດການທີ່ສົມເຫດສົມຜົນໃນເຂດຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບລະບົບນໍ້າຄວນຈະມີອົງການຈັດຕັ້ງຄວບຄຸມບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນລຸ່ມນີ້

ຄືທີ່ໄດ້ເຫັນໃນຮູບເບື້ອງຂວາລຸ່ມນີ້, ພາບລວມການຄຸ້ມຄອງຊົນລະປະທານທຳອິດຂອງບັນດາຮ່ອງສົ່ງນໍ້າມີອົງການຈັດຕັ້ງຄຸ້ມຄອງຊົນລະປະທານຕາມລະບົບຫຼາຍຂັ້ນຂອງແຕ່ລະໄລຍະທີ່ສຳເລັດໃນໄລຍະນີ້. ພິເສດແມ່ນຫຼັງສົງຄາມ, ເຂດປັບປຸງທີ່ດິນມີໜ້າທີ່ຄືພາກສ່ວນທີ່ສູງທີ່ສຸດໃນລະບົບຫຼາຍຂັ້ນຂອງພາບລວມການຄຸ້ມຄອງຕົວຈິງ. ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນລຸ່ມສືບທອດສາມາດຈັດຕັ້ງເຊັ່ນປະຈຸບັນ.

ຮູບ 3.2. ແຜນວາດຄຸ້ມຄອງນໍ້າ

ຮູບ 3.3. ອົງການຮ່ອງສົ່ງນໍ້າແລະໝູ່ບ້ານ

[ຕູ້ 2 ຫນ້າທີ່ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງແລະການຄຸ້ມຄອງຊົນລະປະ ທານຂອງທີ່ທັນສະໄຫມ]

ການກຳນົດການເປັນເຈົ້າຂອງໃນປັດຈຸບັນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນສະໄໝເມຈີ. ໃນປະເທດຍີ່ປຸ່ນ, ກ່ອນທີ່ຈະຈ່າຍອາກອນປະຈຳປີ, ເຂົາເຈົ້າປະລິມານເກັບກຽວຕາມກຳນົດມີການຕີລາຄາຄຸນນະພາບເຂົ້າເປືອກລວມມີປັດໄຈເຊັ່ນ: ສະຖານທີ່, ຮູບຮ່າງ, ເນື້ອທີ່, ຄຸນນະພາບຂອງດິນແລະສະພາບຂອງນ້ຳຊົນລະປະທານໃນການຄິດໄລ່ອາກອນ. ອາກອນປະຈຳປີແມ່ນອາກອນກຳນົດແຕ່ລະບ້ານ (ເມື່ອກ່ອນເອີ້ນວ່າເປັນໜ່ວຍຂະໜາດນ້ອຍທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນສັງຄົມເອີ້ນວ່າ: "ບ້ານ"), ສາມາດນຳໃຊ້ລະບົບການເກັບພາສີໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບທົ່ວໄປ - ຄວາມຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນຂອງສະມາຊິກທຸກຄົນໃນບ້ານ. ນອກຈາກນັ້ນ, ລະບົບເຈົ້າຂອງມີພັນທະຮ່ວມກັນໃນການຈ່າຍອາກອນປະຈຳປີໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ. ໃນສະໄໝໃໝ່ນີ້, ອົງການຈັດຕັ້ງການຄຸ້ມຄອງຊົນລະປະທານໃນໂຄງສ້າງຫຼາຍຂັ້ນສອດຄ້ອງກັນແຕ່ລະຮ່ອງສິ່ງນ້ຳທີ່ສຳເລັດແລະເປັນແບບຟອມໃນການຄຸ້ມຄອງຊົນລະປະທານໃນແຕ່ລະຮ່ອງສິ່ງນ້ຳ.

3.2 ຮັກສາ(maintenance)

ເຂດປັບປຸງທີ່ດິນໄດ້ດຳເນີດການກວດກາ, ການຮັກສາແລະສ້ອມແປງຂະໜາດນ້ອຍຕໍ່ກັບບັນດາປະຕູສິ່ງນ້ຳ - ຊົນລະປະທານທີ່ສຳຄັນ, ກວດກາສ້ອມແປງຮ່ອງສິ່ງນ້ຳ(ພາກສ່ວນຫຼັກຂອງຮ່ອງສິ່ງນ້ຳວ, ວຽກງານສະໜອງນ້ຳ, ປະຕູກວດກາ, ອື່ນໆ...).

ຫຼັກການລວມຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຄຸ້ມຄອງບຳລຸງຮັກສາໂດຍປົກກະຕິແມ່ນບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານການເງິນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນກໍລະນີຂອງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການສ້ອມແປງ, ການປ່ຽນແທນອຸປະກອນສຳລັບການຊົນລະປະທານຂະໜາດ "ປານກາງ" ເນື່ອງຈາກການເຊື່ອມໂຊມຫຼືອຸບັດຕິເຫດ ເນື່ອງຈາກການເຊື່ອມໂຊມຫຼືລາຍລະອຽດແມ່ນກໍ່ອາດຈະໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານການເງິນຂອງລັດຖະບານຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນຕາມແນວທາງ"ຮັກສາໂຄງການໜ້າທີ່ທີ່ເໝາະສົມຂອງວຽກງານອຸປະກອນ". ຕົວຢ່າງຂອງການສ້ອມແປງ, ການທົດແທນອຸປະກອນໃນໂຄງການຊົນລະປະທານຂະໜາດກາງແມ່ນການທາສີປະຕູກັນນ້ຳໃຫຍ່.

3.3 ການດຳເນີນງານ (Operation)

ການຄຸ້ມຄອງນ້ຳທີ່ສະໜອງຈາກເຂື່ອນ, ຮ່ອງສິ່ງນ້ຳໃນປັດຈຸບັນຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງໂດຍກົງຂອງເຂດປັບປຸງທີ່ດິນ, ຕາມປົກກະຕິແມ່ນບັນດາເຂດປັບປຸງທີ່ດິນເປັນຜູ້ປະຕິບັດ. ການດຳເນີນງານຂອງວຽກງານຊົນລະປະທານໃນເຂດປັບປຸງທີ່ດິນປະຕິບັດຕາມຈຸດປະສົງແຈກຈ່າຍນ້ຳ

ຢ່າງເທົ່າທຽມກັນເຖິງທັງນາຂອງສະມາຊິກຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ(ຊາວກະສິກອນ).

(1) ໄລຍະປົກກະຕິ

ຕາມປົກກະຕິນໍ້າຖືກແຈກຈ່າຍຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງລະພ້ອມກັນນັ້ນກໍ່ເຖິງທັງໄຮ່ທັງນາ

(2) ໄລຍະແຫ້ງແລ້ງ(ໄລຍະນໍ້າບໍ່ພຽງພໍ)

ໃນເວລາທີ່ແຫ້ງແລ້ງ,ຈະແຕກເປັນຫຼາຍເຂດຊົນລະປະທານຂະໜາດນ້ອຍແລະຍ້າຍໄປວິທີການການສະໜອງນໍ້າສະລັບກັນ(ຍັງເອີ້ນວ່າ:ສະລັບກັນ ສະໜອງນໍ້າ").

ຖ້າພວກເຮົານໍາໃຊ້ວິທີການດັ່ງກ່າວນີ້, ຈະສາມາດສະໜອງນໍ້າໄດ້ຢ່າງສົມດູນ,ຫຼີກເວັ້ນການແຂ່ງຂັນແລະຄວາມບໍ່ພໍໃຈທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງສະມາຊິກ(ຊາວກະສິກອນ) ທີ່ຢູ່ເໜືອມີຄວາມສະດວກໃນການເອົານໍ້າກວ່າຜູ້ທີ່ຢູ່ໄຕ້.

ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ສໍາລັບການປະຕິບັດສໍາເລັດຜົນຂອງວິທີການສະໜອງນໍ້ານີ້, ຄວນຈະມີຄວາມເຊື່ອຫມັ້ນເຊິ່ງກັນແລະກັນແລະການພົວພັນຂອງບຸກຄົນ (ເຄືອຂ່າຍສັງຄົມ) ດຶງມາລະຫວ່າງສະມາຊິກຮັບຜົນປະໂຫຍດ (ຊາວກະສິກອນ) ກັບເຂດ ປັບປຸງທີ່ດິນ ແລະຫຼາຍຂຶ້ນໃນອົງການຈັດຕັ້ງຊົນລະປະທານຫຼື ຂັ້ນລຸ່ມ.

ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການທີ່ຈະເນັ້ນຫນັກຢູ່ທີ່ນີ້ແມ່ນວ່າຂະຫຍາຍເຄືອຂ່າຍຮ່ວງສິ່ງນໍ້າຫຼາຍຂຶ້ນແບບຕົ້ນໄມ້:ສາຂາຫຼັກ,ສາຂາຂັ້ນ 1,ສາຂາຂັ້ນ 2, ສາຂາຂັ້ນ 3ແລະອື່ນໆ ...

ຈຸດແຈກຈ່າຍນໍ້າຍ້ອນຫຼາຍຂຶ້ນຈັດຕັ້ງຊົນລະປະທານາເປັນຕ້ອງມີການຄຸ້ມຄອງ,ແຈກຈ່າຍນໍ້າຢ່າງສົມດູນ,ຄວາມຍຸຕິທໍາເຖິງແຕ່ລະໄຮ່ນາຂອງປະຊາຊົນ- ຜູ້ທີ່ນໍາໃຊ້ນໍ້າສຸດທ້າຍ.

ເວົ້າຢ່າງໜຶ່ງ,ອົງການຈັດຕັ້ງຊົນລະປະທານທັງຫມົດຕ້ອງການການຮັກສາ,ຄວາມຫມັ້ນຄົງການແຈກຈ່າຍນໍ້າສະເໝີພາບໃນກໍລະນີຂາດແຄນນໍ້າ,ດັ່ງນັ້ນ, ການບໍາລຸງຮັກສາຂອງອົງການຈັດຕັ້ງຊົນລະປະທານໂດຍການນໍາພາຂອງເຂດປັບປຸງທີ່ດິນຍີ່ປຸ່ນມີບົດບາດໃນໂຄງລ່າງພື້ນຖານຂອງສັງຄົມເປັນພື້ນຖານຄວາມສໍາເລັດໃນການຄຸ້ມຄອງຊົນລະປະທານຕາມຮູບແບບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊາວກະສິກອນ.

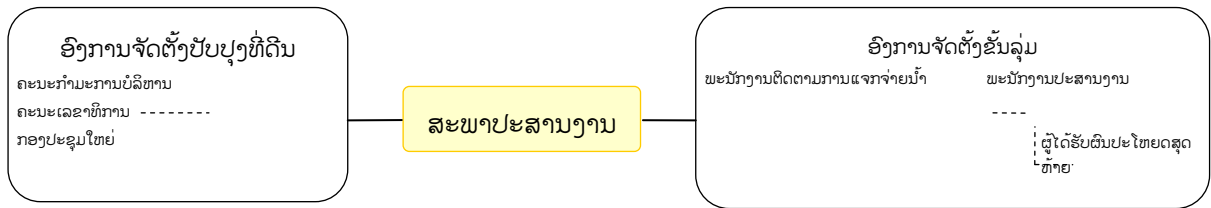
(3) ເງື່ອນໄຂຂອງແນວທາງການແຈກຈ່າຍນໍ້າຢ່າງເໝາະສົມ

ການແຈກຈ່າຍນໍ້າເຖິງບັນດາທັງນາແບບສົມດູນເປັນທໍາໄປເຖິງຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທັງຫມົດ, ບໍ່ສ້າງຄວາມບໍ່ສົມດູນລະຫວ່າງຜູ້ຢູ່ເໜືອແລະຢູ່ໄຕ້ແມ່ນຈໍາເປັນຂອງແນວທາງແຈກຈ່າຍນໍ້າເໝາະສົມຂອງອົງການຈັດຕັ້ງຊົນລະປະທານ.ຖ້າວ່າປ່ອຍປະໄວ້ເຊັ່ນປ່ອຍໃຫ້ເຂດພາກເໜືອມີຄວາມສະດວກຫຼາຍກວ່າຫຼືແຈກຈ່າຍນໍ້າແບບບັງຄັບແມ່ນວຽກງານການຄຸ້ມຄອງນໍ້າຈະບໍ່ໜັ້ນຄົງ.

ການຄຸ້ມຄອງການການແຈກຈ່າຍນໍ້າຈາກອ່າງສິ່ງນໍ້າຫຼືບັນດາສາຂາຫຼັກໄດ້ປະຕິບັດ ໂດຍຜ່ານຄະນະກໍາມະການບໍລິຫານຂອງເຂດປັບປຸງທີ່ດິນເຊັ່ນໄດ້ນໍາສະເໜີຢູ່ຂ້າງເທິງ,ແຕ່ກໍ່ມີກໍລະນີເຂົາເຈົ້າສ້າງຕັ້ງສະມະຄົມກ່ຽວກັບການແຈກຈ່າຍນໍ້າເພື່ອດໍາເນີນການພົວພັນກັບເຂດປັບປຸງທີ່ດິນແລະອົງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນ

ລຸ່ມ.ນອກຈາກນັ້ນໃນສະມະຄົມນີ້ບາງເທື່ອຍັງມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງອຳນາດການປົກຄອງເມືອງແຂວງ(ປົກຄອງ)ຫຼືເຂດປັບປຸງທີ່ດິນຂອງທ້ອງຖິ່ນອື່ນ.

ຮູບ 3.4. ຕົວຢ່າງກ່ຽວກັບອົງການຈັດຕັ້ງການປະສານງານ

3.4 ການຄຸ້ມຄອງຊົນລະປະທານຂອງເຂດປັບປຸງທີ່ດິນຂະໜາດນ້ອຍ

ເຂດປັບປຸງທີ່ດິນຂະໜາດນ້ອຍມີການພົວພັນກັບຫຼາຍອົງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນລຸ່ມອື່ນໆຈະໄດ້ນຳສະເໜີຢູ່ພາກຕໍ່ໄປ.ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນລຸ່ມນີ້,ມັກກຳສ້າງລະບົບຄຸ້ມຄອງນໍ້າ,ວຽກງານສື່ສານຕາມອົງການຈັດຕັ້ງເກີດຈາກໜ່ວຍງານນ້ອຍເຊັ່ນບ້ານ,ໝູ່ບ້ານ(ບ້ານ).ດັ່ງນັ້ນ,ວຽກງານຂຸດຄົ້ນໃນຮ່ອງສົ່ງນໍ້າ,ຕັດຫຍ້າຂຶ້ນກັບອົງການປະຕິບັດເອງເຊັ່ນວຽກງານຂອງການຮັກສາຫຼືວຽກງານສ່ວນລວມຖືກດຳເນີນງານຕາມກົດເກນແຕ່ກ່ອນ.

ແບບນີ້ສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າເອົາຄຸນນະພາບອອກສັງຄົມໃນຊົນນະບົດຂອງຍີ່ປຸ່ນ- ບ່ອນທີ່ປູກຝັງໄດ້ມີແຕ່ດົນນານມາແລ້ວເຮັດໃຫ້ພາບລວມ,ບັນດາການບໍລິຫານ,ຮັກສາຂອງຊາວກະສິກອນແມ່ນປັດໃຈໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງຮັກສາເຂດປັບປຸງທີ່ດິນຂະໜາດນ້ອຍ.

[ຜູ້ 3 ບັນດາກິດຈະກຳໃໝ່ໃນວຽກຄຸ້ມຄອງ,ຮັກສາ]

(1) ບໍລິຫານຊັບສິນ

ປົກກະຕິນີ້,ໄດ້ມີການພິຈະລະນາໃໝ່ກ່ຽວກັບແນວທາງປັບປຸງແລະປ່ຽນແທນອຸປະກອນໃນບັນດາໂຄງການຊົນລະປະທານ.ແຕ່ກ່ອນຮອດປະຈະບັນບັນດາໂຄງການມີການປັບປຸງປ່ຽນແທນເມື່ອອາຍຸການໃຊ້ງານໝົດລົງ.ການເຮັດແບບນີ້ປະຈຸບັນໄດ້ຖືກປ່ຽນແທນດ້ວຍການດຳເນີນການກວດກາເວລາທີ່ຕ້ອງການ,ນຳໃຊ້ບັນດາເຕັກນິກໃໝ່ແລະສ້ອມແປງ,ປັບປຸງກັບຂະໜາດນ້ອຍຕາມແຜນການປະຫຍັດຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຄຸ້ມຄອງຮັກສາຍາວນານແລະຄ່າປ່ຽນແທນອຸປະກອນ.ເຮັດແບບນີ້ເອີ້ນວ່າຄຸ້ມຄອງຊັບສິນ,ໃນນັ້ນການປັບປຸງບັນດາແຮງງານຂອງໂຄງການຢູ່ໃນລະດັບໃດໜຶ່ງດ້ວຍແນວທາງທີ່ເໝາະສົມໄດ້ດຳເນີນການຄືກັບແນວໂນ້ມການໃຫມ່ໃນປີທີ່ຜ່ານມາໃນປະເທດຍີ່ປຸ່ນ.

(2) ມາດຕະການເພື່ອປົກປັກຮັກສາແລະປັບປຸງສະພາບແວດລ້ອມນໍ້າແລະທີ່ດິນກະສິກຳ

ຍ້ອນການພັດທະນາເສດທະກິດຫຼັງສົງຄາມ,ການພັດທະນາຂອງເມືອງໃໝ່ດັ່ງນັ້ນຈຳນວນຊາວກະສິກອນປະສານການເຮັດກະສິກຳກັບຂະແໜງອື່ນໜຶ່ງປ່ອຍປະອາຊີບກະສິກຳນັບມື້ນັບຫຼາຍ,ອາຍຸສະເລ່ຍຂອງຊາວກະສິກອນນັບມື້ນັບສູງເຮັດໃຫ້ວຽກງານຄຸ້ມຄອງຕ້ອງຮັກສາບັນດາໂຄງການຊົນລະປະທານພຽງແຕ່ຈັດຕັ້ງດ້ວຍຊົນລະປະທານກະສິກຳຄືທີ່ຜ່ານມານັບມື້ນັບຫຍຸ້ງຍາກ.ດ້ານອື່ນ,ໃນພາບລວມຄ

ວາມສົນໃຈເຖິງບັນຫາກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມນັບມື້ນັບຫຼາຍຂຶ້ນ, ການຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດຂອງຊົນນະບົດ, ຮັກສາແລະສ້າງສາພາບລວມຊົນນະບົດນັບມື້ຍິ່ງໄດ້ຮັບການຕີລາຄາສູງຂອງຄົນທັງຫຼາຍ.

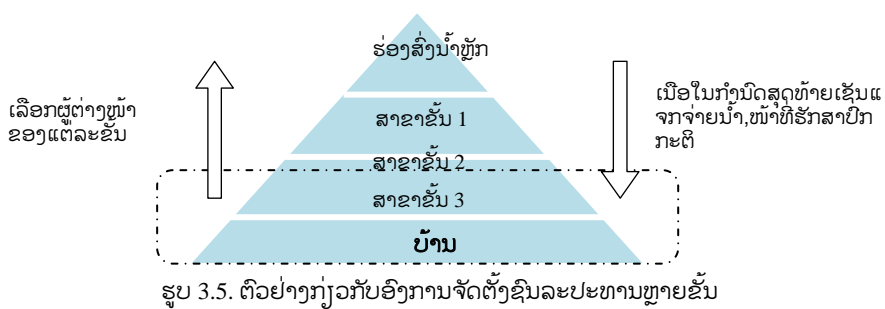
ໃນສະພາບນີ້ຕໍ່ກັບຄວາມຕ້ອງການໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດອາຊີບກະສິກຳແລະຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ຕົວເມືອງ, ກະຊວງກະສິກຳການປະມົງເປີດເຜີຍວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອ “ແນວທາງຮັກສາແລະປັບປຸງທີ່ດິນແລະນ້ຳກະສິກຳ” ແນໃສ່ຈຸດປະສົງສົ່ງເສີມການຮ່ວມໝູ່ລະຫວ່າງຊາວກະສິກອນແລະຄົນທຳມະດາ, ຊ່ວຍເຫຼືອການເງິນຕໍ່ກັບການຮ່ວມໝູ່ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ດຳເນີນງານບັນດາເງື່ອນໄຂທີ່ຈຳເປັນ.

ພາກທີ 4 ມາດຕະການເພື່ອປົກປັກຮັກສາແລະປັບປຸງສະພາບແວດລ້ອມນ້ຳແລະດິນກະສິກຳ

4.1 ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ

ຢູ່ບັນດາເຂດປັບປຸງທີ່ດິນ, ບັນດາສະມາຊິກຈະຄັດເລືອກຜູ້ຕ່າງໜ້າແລະຄະນະບໍລິຫານດ້ວນແນວທາງປ່ອນບັດ. ຢູ່ໃນອົງການຊົນລະປະທານມີຫຼາຍໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງເຄືອຂ່າຍຊົນລະປະທານຂັ້ນລຸ້ມທີ່ໄດ້ຮູ້ຜ່ານມາກໍ່ດຳເນີນການຄັດເລືອກຕ່າງໜ້າບໍລິຫານຂອງອົງການຢູ່ແຕ່ລະຂັ້ນຕາມວິທີທາງແຕ່ງຕັ້ງທາງອອ້ມໂດຍບໍ່ປົກສາ.

ຕົ້ນແບບແມ່ນຕົວຢ່າງຄືຮູບ 3.5 ຜູ້ຕ່າງໜ້າຂອງສາຂາຂັ້ນ 3 (ບ້ານ) ຖືກຄັດເລືອກຈາກບ້ານ, ບັນດາຜູ້ຕ່າງໜ້າຢູ່ສາຂາຂັ້ນ 3 ຈະຄັດເລືອກຄຸ້ມຄອງຊົນລະປະທານຂອງສາຂາຂັ້ນ 2, ບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກຄັດເລືອກຈາກສາຂາຂັ້ນ 2 ຈະຄັດເລືອກຜູ້ຕ່າງໜ້າຄຸ້ມຄອງສາຂາຂັ້ນ 1.

ດັ່ງນັ້ນ, ອົງການຈັດຕັ້ງຮ່ອງສົ່ງນ້ຳຖືກສ້າງຕັ້ງຕາມພາບແບບແຕ່ລຸ່ມຂຶ້ນເທິງ, ຫຼັງຈາກທີ່ຄັດເລືອກຜູ້ຕ່າງໜ້າ, ການຕັດສິນສຸດທ້າຍຈະຖືກມອບໃຫ້ຜູ້ຕ່າງໜ້າຂອງແຕ່ລະຂັ້ນ. ການຄຸ້ມຄອງ, ປັບປຸງທຳມະດາຄືແຈກຈ່າຍນ້ຳເມື່ອແຫ້ງແລ້ງຖືກປະຕິບັດຕາມແບບແຜນແຕ່ລຸ່ມຂຶ້ນເທິງ.

ເອີ້ນວ່າອົງການຈັດຕັ້ງຄຸ້ມຄອງ, ຮັກສາໂຄງການຊົນລະປະທານແຕ່ວ່າຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມລະບົບຫຼາຍຂັ້ນແຕ່ໜ່ວຍງານອອກກຳນົດຂັ້ນສູງເຖິງຂັ້ນລຸ່ມປະຕິບັດວຽກງານຕົວຈິງ. ໃນຊົນລະປະທານຢູ່ຍີ່ປຸ່ນ, ລະດັບການຄຸ້ມຄອງນ້ຳໄດ້ປັບປຸງໃນນັ້ນບັນດາຊາວກະສິກອນຂັ້ນລຸ່ມພ້ອມກັນປະຕິບັດດຳເນີນງານແຈກຈ່າຍ

ນ້ຳໄດ້ກຳນົດຢູ່ເຂດປັບປຸງທີ່ດິນ.

4.2 ການຄຸ້ມຄອງສາຂາຂອງຮ່ອງນ້ຳ

(1) ໜ້າທີ່ການຄຸ້ມຄອງ

ພາລະບົດບາດຂອງອົງການຈັດຕັ້ງຢູ່ນີ້ແມ່ນຄຸ້ມຄອງແຈກຈ່າຍນ້ຳເປັນທຳ, ຄຸ້ມຄອງແລະຮັກສາບັນດາໂຄງການດ້ວນການດຳເນີດງານຮ່ວມກັນເຊັ່ນພ້ອມກັນປະຢັດນ້ຳແລະປະກອບສ່ວນແຮງງານ. ໃນການປະຕິບັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງດ້ວຍການດຳເນີດງານຮ່ວມກັນແບບນີ້, ການຍືນຍັນແລະປັບປຸງບັນດາການຜິດກົດລະບຽບດ້ານສັງຄົມລະຫວ່າງບັນດາສະມາຊິກສ້າງຕັ້ງອົງການທີ່ມີບົດບາດສຳຄັນ.

ໃນອົງການຈັດຕັ້ງຊົນລະປະທານສາມັນຂອງຍີ່ປຸ່ນໄດ້ນຳສະເໜີຢູ່ຂ້າງເທິງມີຢູ່ຈົງທີ່ບ້ານ(ໝູ່ບ້ານ)ຕໍ່ກັບບົດບາດແມ່ນພື້ນຖານການເກີດຂຶ້ນຂອງອົງການຈັດຕັ້ງ. ຄວາມອົດທົນຕໍ່ຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວແລະຄວາມເປັນທຳໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ໃນງົບປະມານຂອງບ້ານ, ຍືນຍັງແລະປັບປຸງຜູ້ທີ່ຜິດກົດດ້ານສັງຄົມເຊັ່ນໃນຕົວຢ່າງກຽວກັບພາລະໜ້າທີ່ພົວພັນຂອງຜູ້ຈ່າຍພາສີກ່ອນນີ້ແລະແນວທາງຈັດການເວລາທີ່ເຮັດຜິດ(ພິດຕິກຳທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສັງ

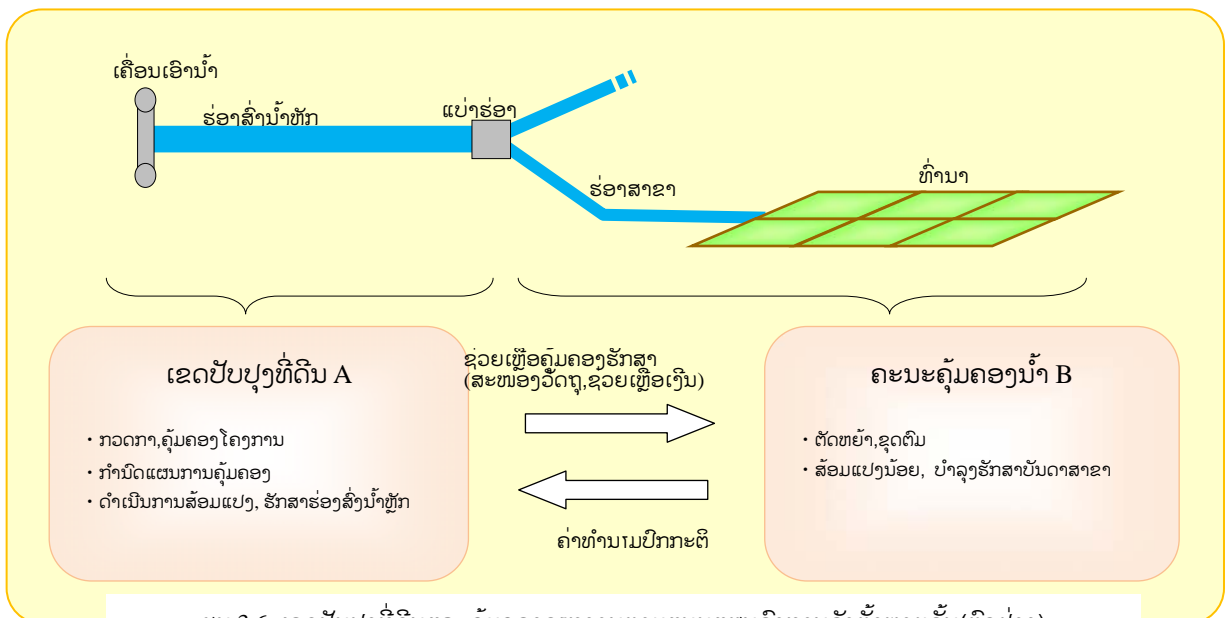
ຄົມ). ກ່ຽວກັບການແຈກຈ່າຍນ້ຳແລະສິ່ງນ້ຳໃສ່ນາຕາມລຳດັບທີ່ແນ່ນອນໄດ້ຄ່ອຍໆສ້າງຂຶ້ນຜ່ານການຍາດຊືງກ່ຽວກັບນ້ຳຊົນລະປະທານລະຫວ່າງແຕ່ລະບ້ານ, ພ້ອມຄ່ອຍໆສ້າງກົດລະບຽບຂຶ້ນມາກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ນ້ຳບົນພື້ນຖານການອະນຸມັບແບບຫຼັບໆຂອງບັນດາບ້ານໃນພື້ນທີ່.

ພາບລວມປະຫວັດສາດແບບນີ້ໄດ້ນຳມາເຊິ່ງການສ້າງຕັ້ງແລະປັບປຸງລະບົບຄຸ້ມຄອງບັນດາວຽກງານຊົນລະປະທານບົນພື້ນຖານການຮ່ວມມືປະກອບສ່ວນຂອງຊາວກະສິກອນ.

(2) ເກັບຄ່າທຳນຽມ

ລະດັບການເກັບຄ່າທຳນຽມຖືກໃຊ້ຕ່າງກັນຕາມເຂດປັບປຸງທີ່ດິນ.

ມີກໍລະນີເຂດປັບປຸງທີ່ດິນກົດດັນລະດັບການເກັບຄ່າທຳນຽມເທົ່າກັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ້ອງການເພື່ອຄຸ້ມຄອງແລະກໍລະນີລະດັບບັນຊີເອກກະລາດນຳໃຊ້ລະດັບການເກັບຄ່າທຳນຽມແລະປະກອບສ່ວນແຮງງານຕ່າງຫາກ.

ຮູບ 3.6. ເຂດປັບປຸງທີ່ດິນແລະຄຸ້ມຄອງວຽກງານຕາມແບບແຜນອົງການຈັດຕັ້ງຫຼາຍຂັ້ນ(ຕົວຢ່າງ)

[ອະທິບາຍເພີ່ມເຕີມ 8: ອົງການຈັດຕັ້ງກ່ອນໜ້ານີ້ແລະບ້ານ]

ການເປັນເຈົ້າຂອງທີ່ດິນກະສິກໍາກັບດິນຂະໜາດນ້ອຍຊັບຊ້ອນກັບດິນຂອງຄົນອື່ນແມ່ນຄຸນນະສົມ
ບັດຂອງການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນໃນກະສິກໍາຢູ່ປະເທດຍີ່ປຸ່ນ.

ໃນການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນດັ່ງກ່າວ, ໃນເງື່ອນໄຂຂອງການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຂອງທົ່ງໄຮ່ທົ່ງນາທີ່ຕິດກັນດັ່ງນັ້ນແຕ່
ລະຊາວກະສິກອນຈະບໍ່ສາມາດນໍາໃຊ້ນໍ້າແບບເອກກະລາດ, ນໍາມາເຂົ້າຄວາມຕ້ອງມີການຄຸ້ມຄອງແລານ
ຈັດຕັ້ງຄຸ້ມຄອງນໍ້າຢູ່ທ້ອງຖິ່ນແມ່ນຂັ້ນບ້ານ(ໝູ່ບ້ານກະສິກໍາ).